

W tej serii:

HIMALAJE:

Cho Oyu Himal (w jęz.niemieckim)

- Zeszyt 1:** Wprowadzenie, Eksplozacja, Khumbu La, Nangpai Gosum, Kyajo Ri. Wyd. 1988
Zeszyt 2: Cho Oyu, Ngozumpa Kang, Gyachung Kang. Wyd. 1988.

Pumori-Taboche Himal (w jęz.niemieckim)

- Zeszyt 1:** Wprowadzenie, Eksplozacja, Nup La, Gyubanare Kang, Lobuche, Kangchung, Pointed Peak. Wyd. 1988.
Zeszyt 2: Jobo Lhaptshan, Taboche, Pumori, Lingtren, Khumbutse. Wyd. 1988.

Mount Everest Massiv (w jęz.niemieckim lub niemiecki/angielski)

- Zeszyt 1:** Wprowadzenie, Eksplozacja, Mount Everest, Changtse. Wyd. 1985-wyczerpane.
/Nowe poprawione i uzupełnione wydanie 1986 w wyd. AREE GREUL Inter. Alpine Publ./
Zeszyt 2: South Col, Lhotse, Nuptse. Wyd. 1988.
Zeszyt 3: Inja Tse, Chukhung, Pokalde, Shartse, Cho Polu, Pethangtse. Wyd. 1988.

Makalu Himal (w jęz.niemieckim)

- Zeszyt 1:** Wprowadzenie, Eksplozacja, Chago, Kangchungtse, Chomo Lönzö. Wyd. 1988.
Zeszyt 2: Makalu La, Kakalu, Peak 6707, Yaupa, Peak 5, Popti La. Wyd. 1988.

Kangchenjunga Himal (w jęz.polskim)

- Zeszyt 1:** Wprowadzenie, Eksplozacja, Nepal Gap, Gimmigela Chuli, Sugarloaf, Taple Shikhar, Kangchenjunga. Wyd. 1987.
Zeszyt 2: Kangchenjunga, Kangbachen, Ramthang, Anidesh Chuli, Merrra. Wyd. 1988.
Zeszyt 3: Kumbhakarna, Khabur, Buffer Peak, Tso Kang, Boktoh, Lapsang La, Mirgin La. Wyd. 1988.

KARAKORUM:

Western Baltoro Mustagh (w jęz.polskim)

- Zeszyt 1:** Wprowadzenie, Eksplozacja, West Mustagh Pass, Paiju Group. Wyd. 1988.
Zeszyt 2: Sarpo Laggo Pass, Trango Group. Wyd. 1989.
Zeszyt 3: Lobsang Group, East Mustagh Pass, Mustagh Tower. Wyd. 1989.

POLSKA:

Gora Zborow (w jęz.polskim)

- Zeszyt 1:** Część zachodnia. Wyd. 1986.
Zeszyt 2: Część wschodnia. Wyd. 1986.

W krótkce! **Western Baltoro Mustagh - Zeszyt 4.** (w jęz.polskim)

Niniejszym proszę wszystkich o przysyłanie sprostowań, uzupełnień i uwag do powyższych przewodników. Proszę również o materiały do dalszych zeszytów tej serii.

J.Kielkowski. Potsdamer Str.45. 4000 Düsseldorf 13.

WESTERN BALTORO MUSTAGH

- 3 -

PRZEWODNIK ALPINISTYCZNY

Jan Kiełkowski

WESTERN
BALTORO MUSTAGH

Zeszyt 3

Przewodnik alpinistyczny

Düsseldorf 1989

LOBSANG GROUP (rys.3,66,70-105,107)

Lobsang Group jest rozległą i silnie rozczłonkowaną grupą szczytów i grani pomiędzy lodowcami: Dunge Gl. na zachodzie i Biange Gl. - Younghusband Gl. - Moni Gl. na wschodzie. Nazwa jej pochodzi od dawnego miejsca postojowego na szlaku karawan przez East Mustagh Pass. Lobsang Brangsa, gdzie do dziś zachowane są dobrze ruiny budynków, znajduje się w samym centrum Grupy na lewym brzegu lodowca Mustagh Gl. Niegdyś znajdował się też tutaj, prawdopodobnie, buddyjski klasztor-pustelnia.

Dominującym szczytem w całej Grupie jest Mustagh Tower (7284), usytuowany na jej wschodnim skraju. Inne wybitniejsze szczyty to Thyor (6736) i Białe (6729). Szczyty w Grupie opisywane są też topograficznym symbolem BL (Baltoro-Lobsang) i kolejną cyfrą.

Ze względu na silne rozczłonkowanie grupy wydzielone zostały podgrupy: Białe Group, Lobsang Group, Mustagh Group i Lungka Group.

Cała Grupa jest do tej pory bardzo słabo wyeksplorowana.

TRIANGLE ca 6600 (rys.30,72)

Szczyt ten jest wschodnim bastionem masywu Kruksum i zwornikiem dla wybitnej bocznej grani ze szczytami Białe Group, odchodzącej na pd.-wsch.

Nazwa Triangle (Trangle, Triangle Peak) czyli Trójkatny wzięła się z przetłumaczenia na język angielski nazwy szczytu Kruksum i przesunięcia jej na mapach na miejsce opisywanego szczytu. W wyniku tego w zachodniej części masywu, zamykającego od północy dolinę Dunge Gl., znajduje się szczyt Kruksum a szczyt Triangle w jego wschodniej części.

Próby wejścia na szczyt nie są znane.

KRUKSUM EAST PASS ca 5700 (rys.72,74,92,107)

Szerokie, firnowe siodło głęboko wcięte pomiędzy Triangle na pn.-zach. i Białe na południu.

Prawdopodobnie prowadzi przez nie dogodne przejście z górnej

części lodowca Mustagh Gl. na Kruksum (East) Gl., który stanowi najwyższe piętro Dunge Gl.

1. i dalsze wejścia na przełęcz: VI.1977 Japończycy (Eksp.77/2).

DROGA 32. Z Mustagh Gl. wprost na przełęcz (rys.72,107). Łatwo po firnie.

1. i dalsze przejścia: VI.1977 Japończycy (Eksp.77/2).

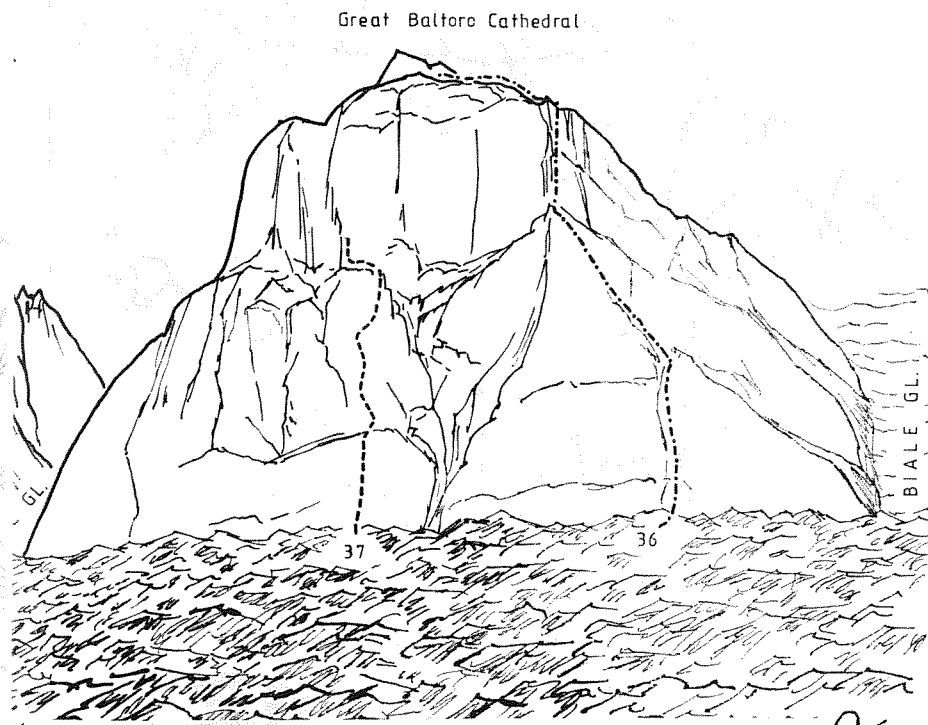
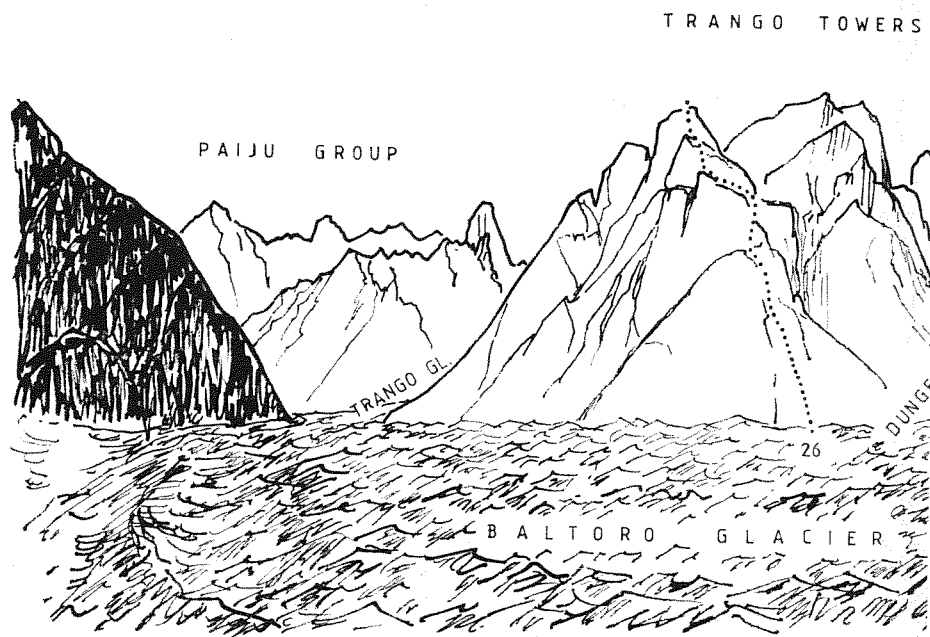
Wejścia na przełęcz od strony Dunge Gl. nie są znane.

BIALE GROUP (rys.3,66,70-92)

Wybitna grupa szczytów, wznoszących się wokół lodowca Biale Gl., stanowiąca zachodnią część rozległej Lobsang Group. Od Głównej

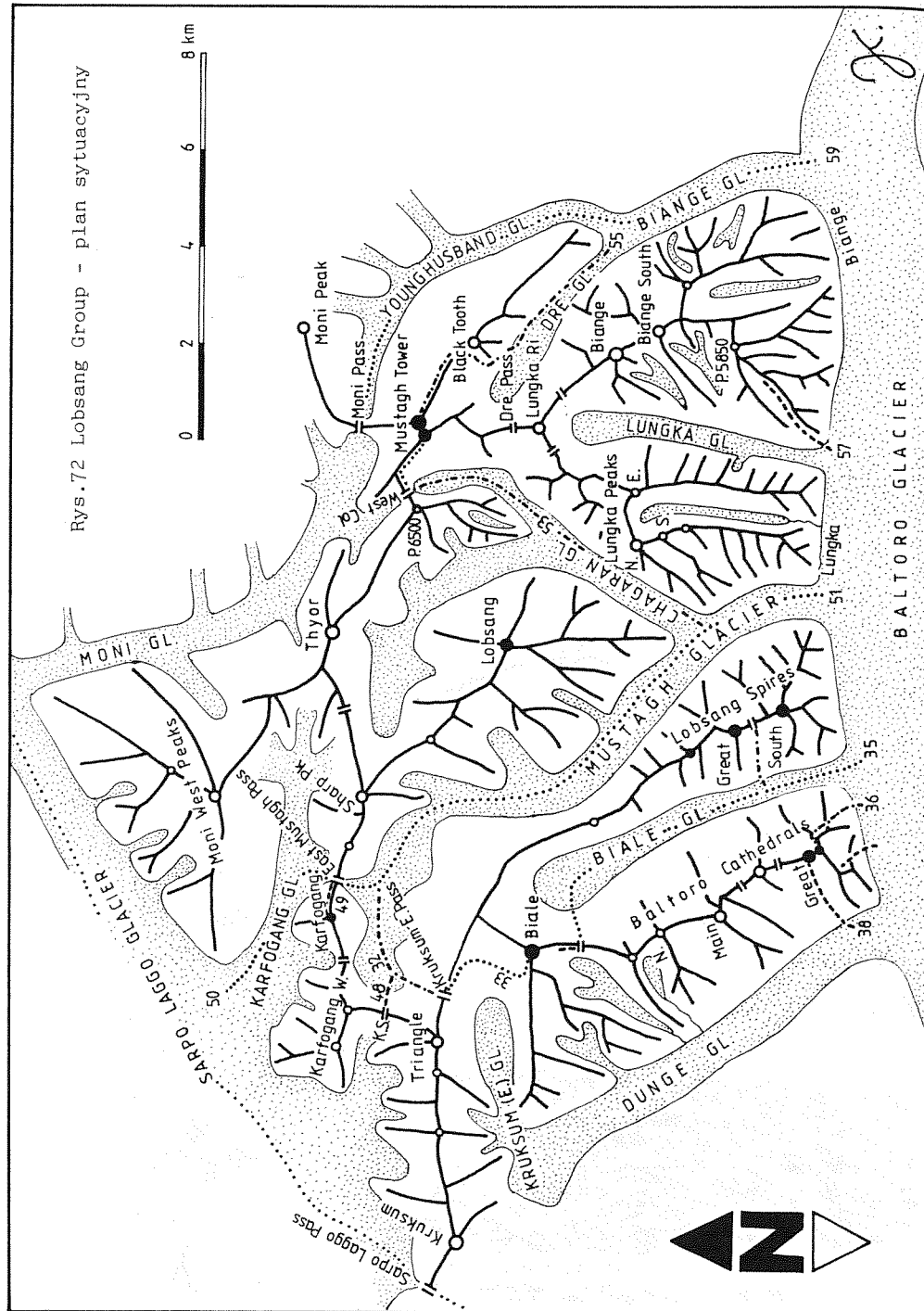
Grani Baltoro odcina ją głęboko wcięte siodło Kruksum East Pass. Od zachodu ogranicza ją lodowiec Dunge Gl. a od wschodu Mustagh Gl. Cała Grupa kulminuje w masywnym, szerokim bloku szczytu Biale, który zamyka od północy lodowiec Biale Gl. Ze szczytu tego schodzą na południe i pd.-wsch. dwie wybitne granie, które ograniczają Biale Gl. z obydwu stron. Zachodnie ramię stanowią masywne bloki Baltoro Cathedrals, natomiast ramię wschodnie fantastyczne turnie Lobsang Spires.

Cała Grupa jest do tej pory bardzo słabo wyeksplorowana. Jedynie Biale, Great Baltoro Cathedral oraz dwie główne Lobsang Spires zostały dotychczas zdobyte.

Rys.71 Trango Towers i Great Baltoro Cathedral od pd.-wsch.

Rys.72 Lobsang Group - plan sytuacyjny

BIALE 6729 (rys.2,3,72-74,77,88,92)

Wybitny, rozłożysty szczyt kulminujący nad Białe Gl. Jego firnowa południową ścianę tną charakterystyczne równoległe warstwy skalne.

Białe (Mount Białe, Białe Peak) 6729 (6730,6422) bywa też nazywany Neptune lub oznaczany topograficznym symbolem BL3.

Główna kulminacja szerokiego masywu szczytu znajduje się na jego zachodnim skraju. Ku pn.-wsch. i na wschód schodzą z niego firnowe grzbieity : Białe North Shoulder i Białe East Shoulder 6320. Na północ, ku Kruksum East Pass opada ze szczytu szeroka, niezbyt stroma firnowa flanka. Płytko wcięte przełęcz: Białe West Col i Białe East Col odcinają masyw szczytu od znacznie niższych wierzchołków w jego południowych odgałęzieniach.

1.wejście: 22.VI.1977 M.Hamada, T.Kimura, T.Ochiai (Eksp.77/2).
2.w.(1.w.kobiece): 24.VI.1977 M.Aoki, Ch.Okada (Eksp.77/2).

DROGA 33. Z Kruksum East Pass północną flanką na Białe (rys.72, 74,92). Niezbyt trudno po firnie.

Wprost północną flanką w górę, końcowe 750 metrów zachodnią ścianą.

1.przejście: 22.VI.1977 M.Hamada, T.Kimura, T.Ochiai (Eksp.77/2).
2.p.(1.p.kobiece): 24.VI.1977 M.Aoki, Ch.Okada (Eksp.77/2).

DROGA 34. Z Białe West Col wprost południową granią na Białe (rys.72-74,76,83). Zapewne trudno w skale i lodzie, szczegóły nie znane.

Próba przejścia: 6.VII.1988 N.Groves, M.Searle, S.Smith, S.Yates (Eksp.88/5) do 6250 m.

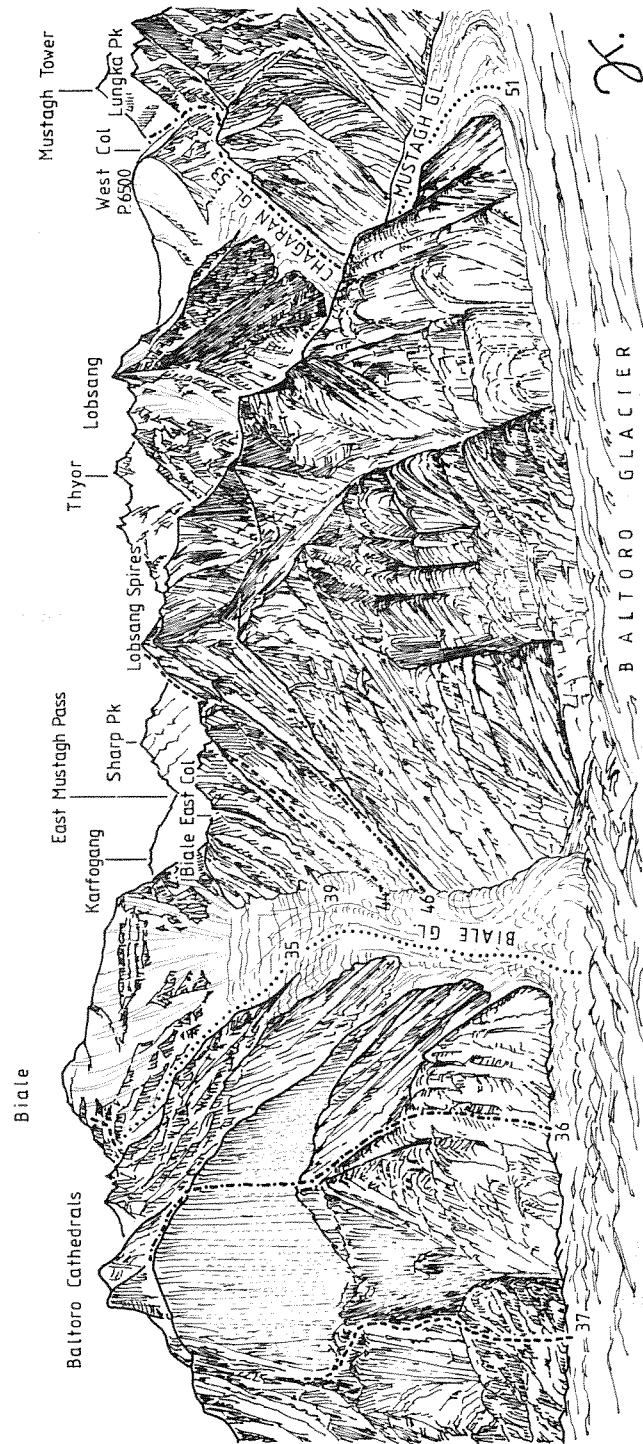
Na ścianach i graniach Białe bardzo dużo miejsca na interesujące nowe drogi. Najciekawsze cele to: południowa ściana, zachodnia flanka i wszystkie granie (pd., pd.-wsch. i zach.).

BIALE WEST COL ca 5900 (rys.72-74,76,83,88)

Płytko wcięta przełęcz w południowej grani Białe, oddzielająca go od masywu Baltoro Cathedrals.

1.wejście: 6.VII.1988 N.Groves, M.Searle, S.Smith, S.Yates (Eksp. 88/5).

Rys.73 Lobsang Group od południa

DROGA 35. Z Baltoro Gl. przez Biale Gl. i wschodnią ścianę przełęczy na jej wcięcie (rys.72-74,76,88). Trudno w skale i lodzie.

Droga biegnie, omijając szczeliny i seraki Biale Gl., pod koniec przez lodospad, do firnowego szerokiego kotła w końcowej części lodowca. Po przekroczeniu kotła w górę przez serię stromych lodowych kuluarów, poprzegradzanych granitowymi progami, wprost na przełęcz lub grań ponad nią.

1.przejšcie: 6.VII.1988 N.Groves, M.Searle, S.Smith, S.Yates (Eksp.88/5).

Wejšcie na przełęcz od strony Dunge Gl. nie jest znane.

BALTORO CATHEDRALS (rys.3,66,70-83)

Wybitna grań ze zwalistymi granitowymi basztami, które swymi kształtami przypominają olbrzymie katedry, odchodząca na południe od szczytu Biale i oddzielająca Dunge Gl. od Biale Gl. Można w niej wyróżnić, kolejno od północy następujące wcięcia i kulminacje: Biale West Col - North Baltoro Cathedral - Cathedral Col - Main Baltoro Cathedral - Cathedral North Notch - Cathedral Spire - Cathedral South Notch - Great Baltoro Cathedral z Cathedral Belfry i South Face Peak.

Alpinistycznie jest cały masyw bardzo słabo wyeksplorowany.

NORTH BALTORO CATHEDRAL ca 5950 (rys.72,74,78,83)

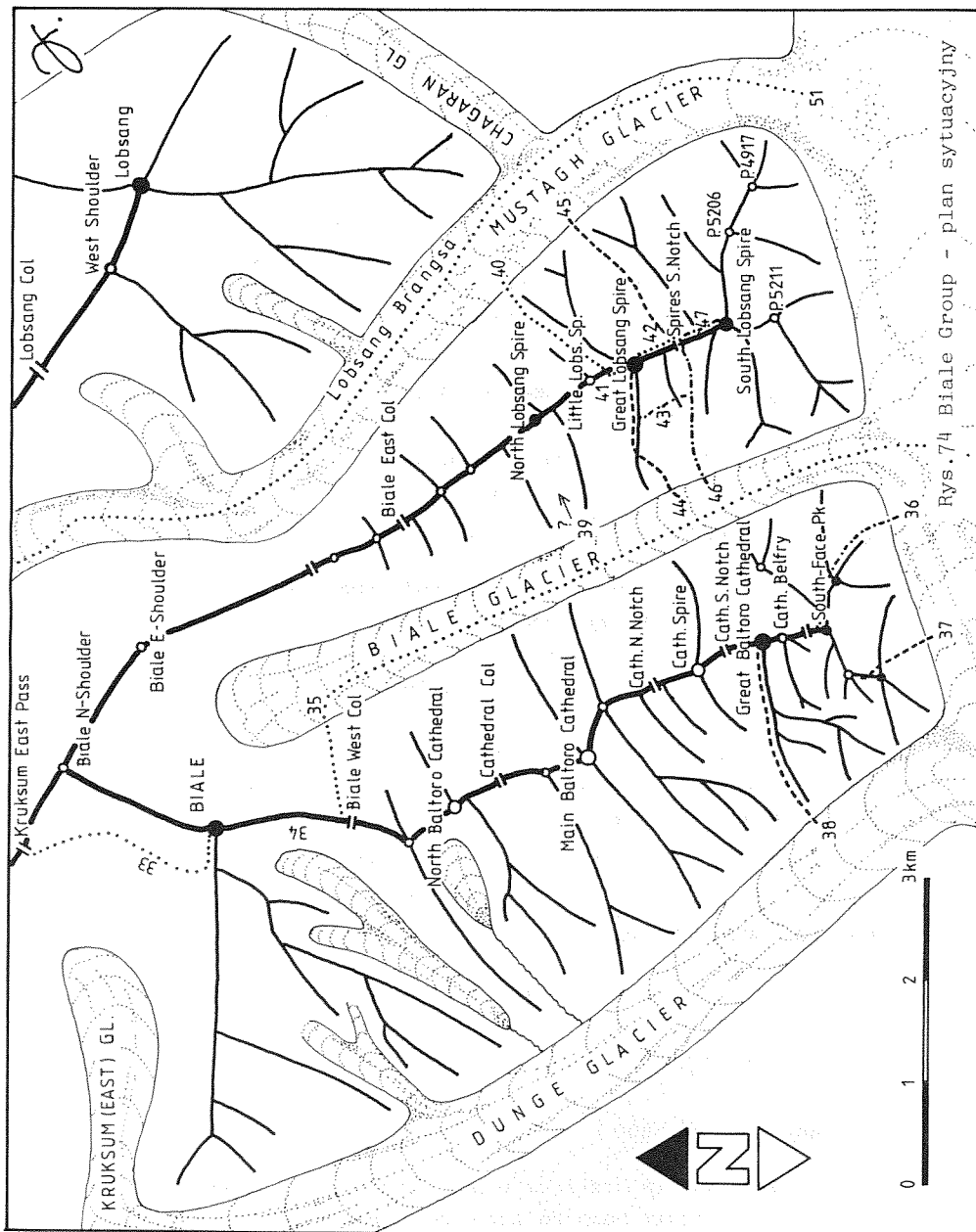
Dwuwierzchołkowy szczyt w północnej części grani Baltoro Cathedrals.

próby wejścia nie są znane.

CATHEDRAL COL ca 5800 (rys.74,83)

Dosyć głęboko wcięta przełęcz w północnej części grani Baltoro Cathedrals, pomiędzy Main Baltoro Cathedral i North Baltoro Cathedral.

Wejšcia na przełęcz nie są znane.

Rys.74 Biale Group - plan sytuacyjny

MAIN BALTORO CATHEDRAL 6024 (rys.66,72-74,76,78,82,83)

Potężny, szeroki skalny mur o kilku mało wybitnych kulminacjach, w środkowej części grani Baltoro Cathedrals. Centralnie usytuowany najwyższy wierzchołek, oznaczany też topograficznym symbolem BL2', ma wysokość 6024 (6017,6012); wierzchołek wschodni (BL2) podawany jest z kotą 6001.

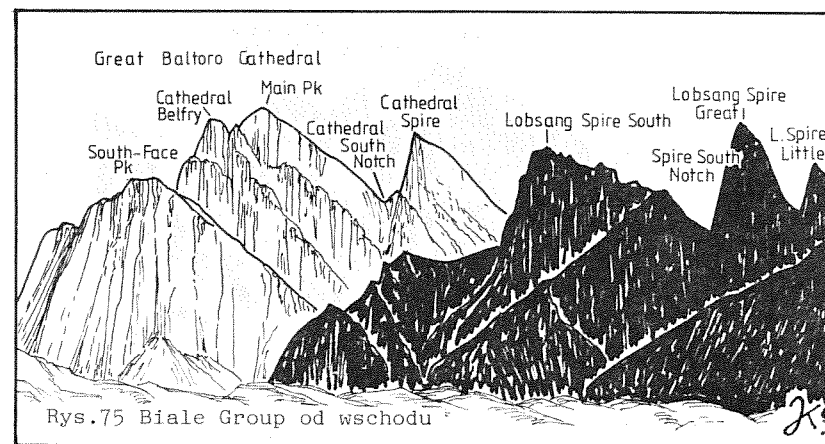
Cathedral Col oddziela szczyt od masywu North Baltoro Cathedral na północy a Cathedral North Notch od Cathedral Spire na południu.

Basza jest ze wszystkich stron trudno dostępna. Próby wejścia nie są znane.

CATHEDRAL SPIRE 6007 (rys.70,74-76,79,80,82,83)

Wielka skalista turnia w centralnej części grani Baltoro Cathedrals. Od masywu Main Baltoro Cathedral na północy oddziela ją Cathedral North Notch a od Great Baltoro Cathedral na południu - Cathedral South Notch.

Próby wejścia na szczyt nie są znane.

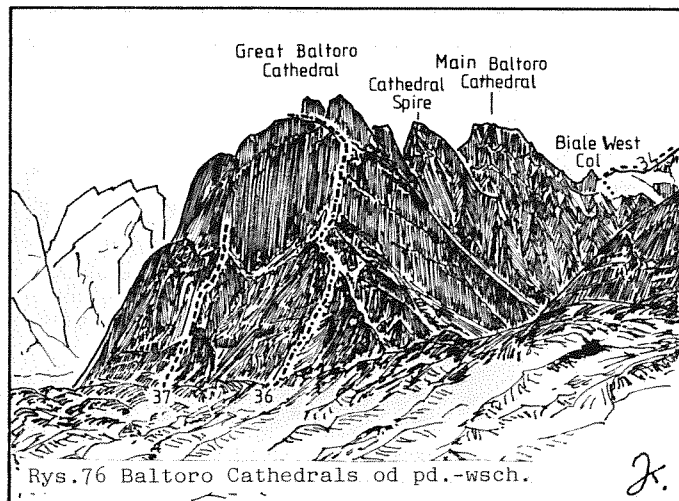
Rys.75 Biale Group od wschodu

GREAT BALTORO CATHEDRAL 5866 (rys.3,66,70-83)

Potężna, masywna baszta, stanowiąca południowe zakończenie grani Baltoro Cathedrals, wznosząca się bezpośrednio ponad Baltoro Gl.

Great Baltoro Cathedral (Baltoro Cathedral, Cathedral, Cattedrale Grande del Baltoro, Duomo, il Duomo, Thumo, Thumno, Thunmo) znaczy Wielka Katedra (nad) Baltoro. Nazwa ta, w formie il Duomo, nadana została przez Włochów w 1929 r. Szczyt oznaczany jest też topograficznym symbolem BL1' i podawany również z wysokościami: 5870, 5865, 5863 lub 5828.

W południowej grani baszty, niedaleko od głównego jej wierzchołka wznosi się wybitna, charakterystyczna turnia z gładko zciosaną pd.-zach. ścianą - Cathedral Belfry (czyli Dzwonnica Katedry) 5828, oznaczana też topograficznym symbolem BL1. Potężna południowa ściana baszty kulminuje w turni South Face Peak (Anticima de Thumno) ca 5450. Szereg potężnych żeber i filarów, spadających z wierzchołków masywu oraz olbrzymich kuluarów żłobiących jego flanki stwarzają rozbudowaną i skomplikowaną topo-

Rys.76 Baltoro Cathedrals od pd.-wsch.

grafie masywu, co równocześnie daje nieograniczone możliwości prowadzenia nowych, niezwykle interesujących i bardzo długich dróg.

Wejścia na wierzchołki Great Baltoro Cathedral:

MAIN PEAK 5866: 1.wejście: 10.VII.1975 G.Lanfranchi, G.Lafranchoni, B.Laritti, A.Valsecchi (Eksp.75/3).

SOUTH FACE PEAK ca 5450: 1.wejście: 8.VII.1975 D.Chiappa, C.Duchini, P.Maccarinelli, S.Panzeri, G.Stefani (Eksp.75/3).

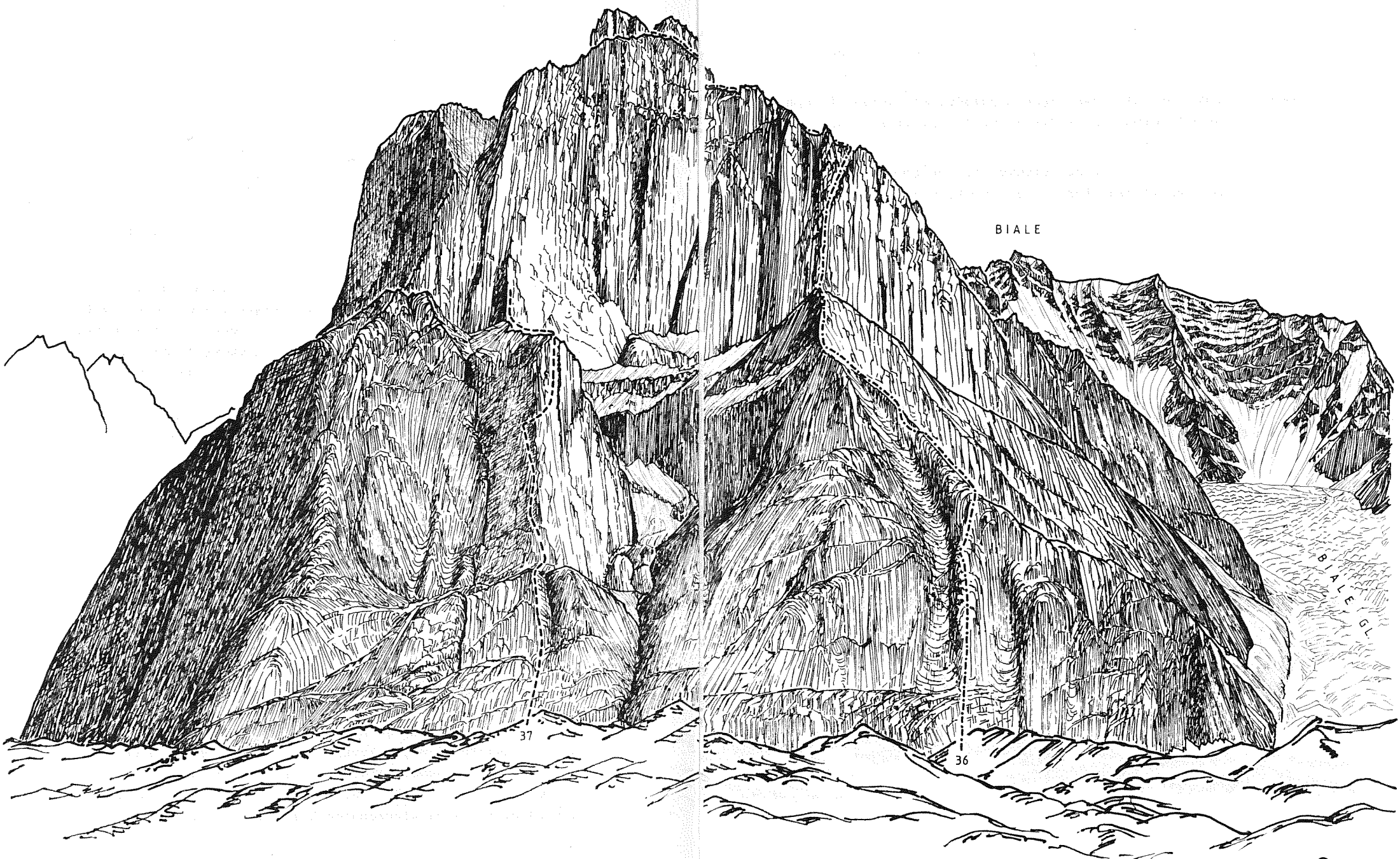
Wszystkie drogi prowadzące ku wierzchołkom masywu są długie i trudne.

Wspaniała i potężna Południowa (PD.-wsch.) Ściana G.B.C. wznosi się bezpośrednio ponad Baltoro Gl. Osiąga ona wysokość około 1400 metrów i kulminuje w turni South Face Peak, która od bloku szczytowego całej baszty oddzielona jest głęboką depresją. Sama ściana składa się z potężnej centralnej depresji, biegnącej od podstawy ściany środkiem i zakończonej na wys. około 4800 m olbrzymim, wiszącym w ścianie kotłem. Depresja ograniczona jest z obydwóch stron zwalistymi skalnymi cokołami, które na wys. około 5000 m przylegają do podstawy około 500-700 metrowej, litej górnej części ściany, wznoszącej się ponad w/w kotłem. Wszystkie drogi prowadzące przez ściany są trudne i bardzo interesujące.

DROGA 36. Z Baltoro Gl. prawą częścią południowej ściany na South Face Peak ("Italian Route") (rys.71-74,76,77).
Skrajnie trudno, częściowo techniką hakową (VI,A3).

Początkowo biegnie droga około 500 m skalnym kulwarem, a następnie trawersuje w prawo na skalne zebro, którym w górę następuje 500 m na szczyt prawego cokołu ściany pod jej górnym spiętrzeniem na wys. około 5000 m. Cały ten odcinek pokonany został 30 wyciągami wspinaczki - trudności III-V.

Dalej przewieszonymi pęknięciami, w górze w zwietrzalej skale, a następnie zwietrzalymi, pokrytymi śniegiem, łuskowato urzeźbionymi skałami i w końcu pionowym zacięciem aż na szczyt ściany (10 wyciągów V-VI/A2-A3). Dalej łatwiejszym, kombinowanym terenem 10 wyciągów na wierzchołek East Face Peak.

Rys.77 Great Baltoro Cathedral - południowa ściana

J.

Obóz - 4500, 2 biwaki na 5000 m.

1.przejście: 8.VII.1975 D.Chiappa, C.Duchini, P.Maccarinelli, S.Panzeri, G.Stefani (Eksp.75/3).

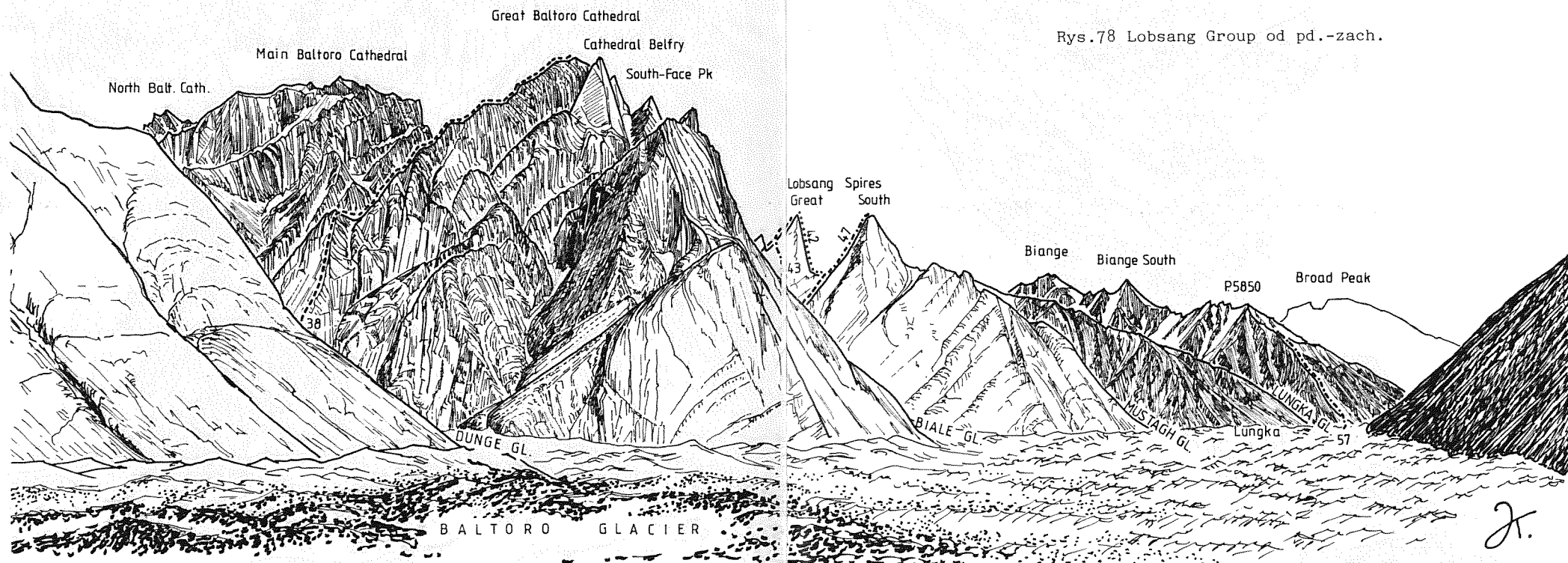
DROGA 37. Z Baltoro Gl. lewą częścią południowej ściany ("Japanese Attempt") (rys.71-74,76,77). Skrajnie trudno w skale (VI+/A2).

W dolnej części droga prowadzi prawym filarem lewego cokołu ściany aż na jego wierzchołek na wys. około 5000 m, pod górnym

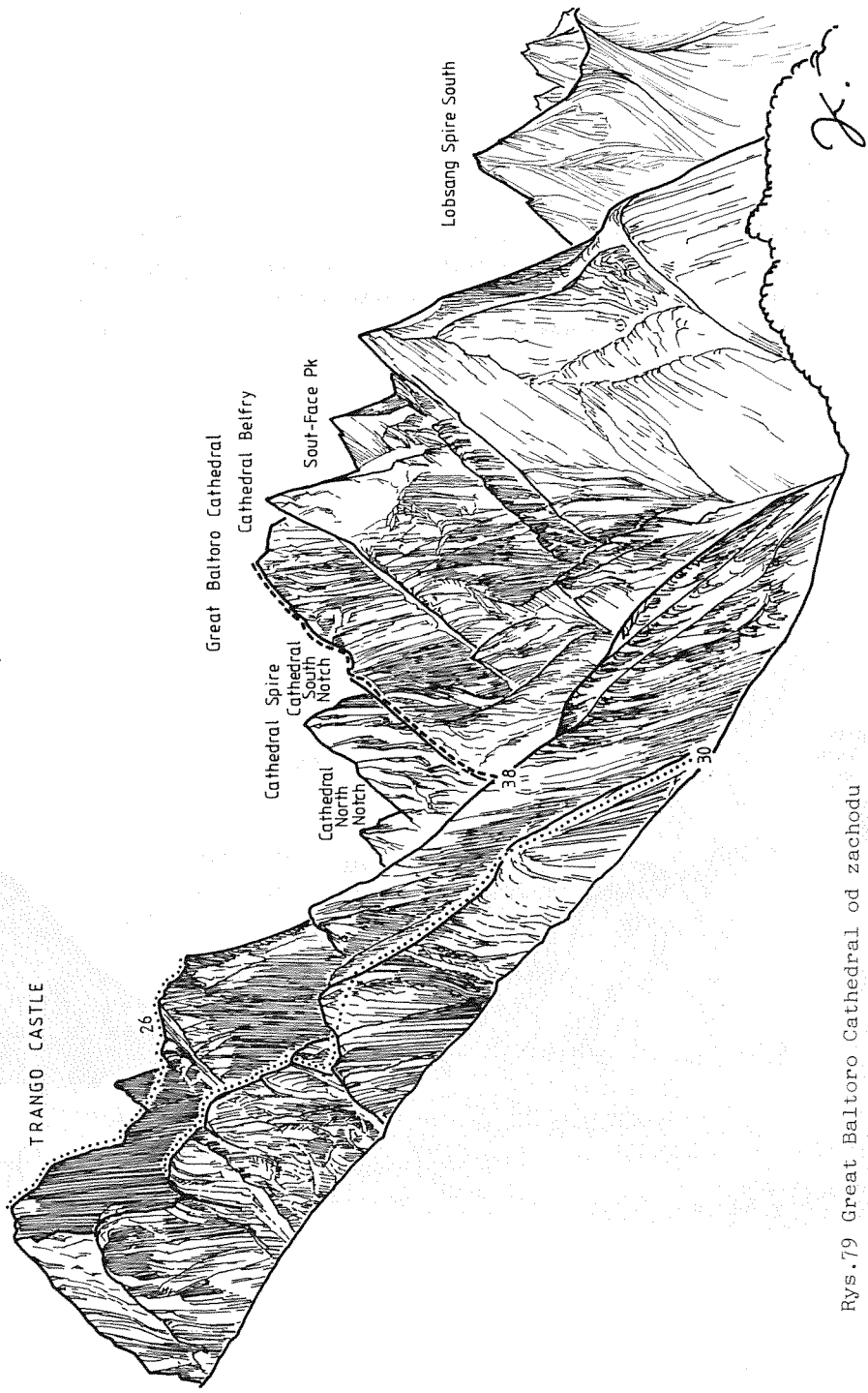
spiętrzeniem ściany.

Próba przejścia: 15.VII.1987 S.Sugaya, Ch.Tanaka (Eksp.87/4).

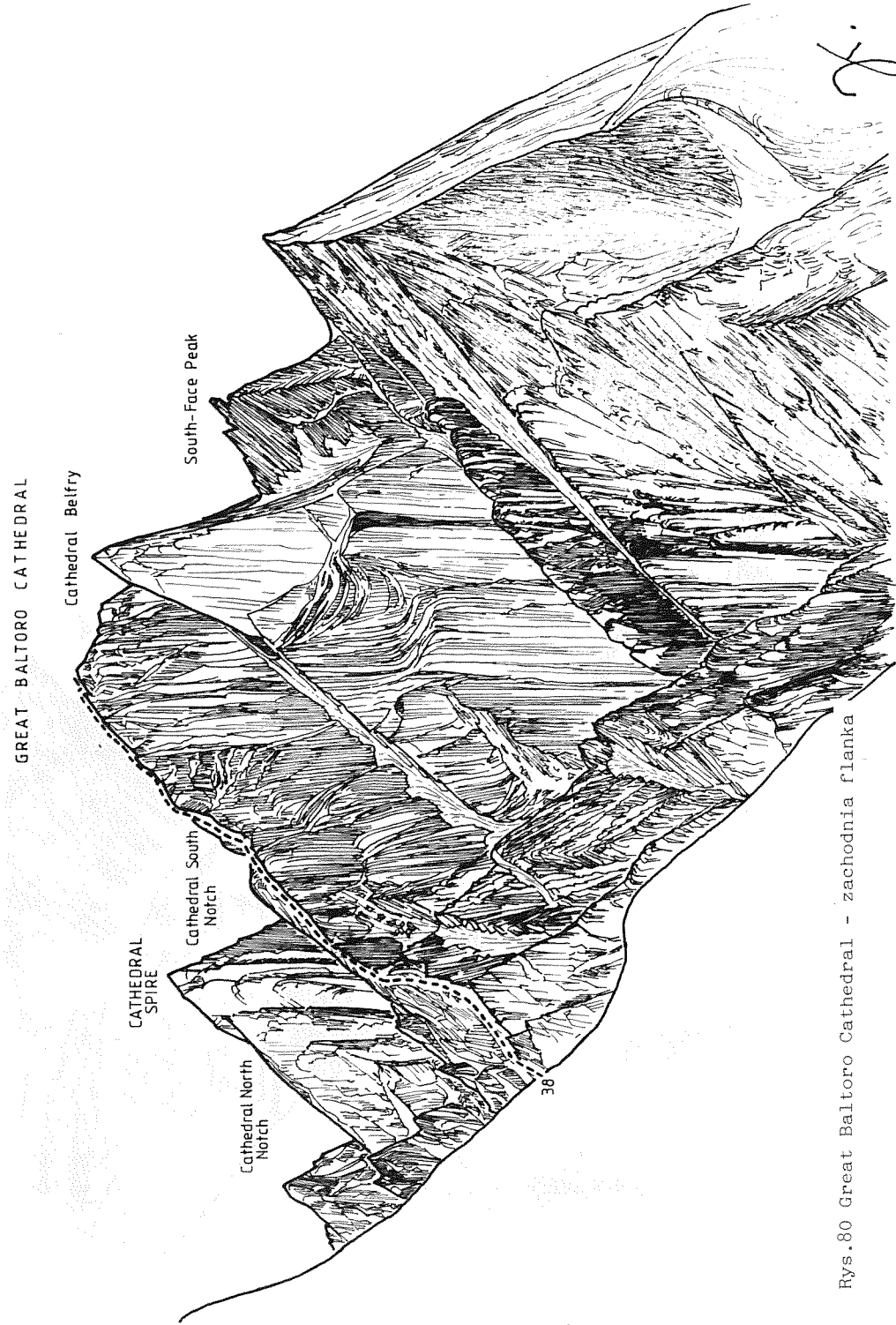
Zachodnią (Pd.-zach.) Flankę Great Baltoro Cathedral (rys.66,70,72,74,78-83) stanowią dwa potężne skaliste żebra, spadające z głównego wierzchołka baszty i z South Face Peak, rozdzielone wielkim, rozwidlającym się ku górze kuluarem. Żebra te w dolnej części wsparte są licznymi bocznymi ostrogami. W szczytowej partii flanki rzuca się w oczy charakterystyczna, gładka ściana Cathedral Belfry. Wysokość całej flanki ponad 1700 metrów.

Rys.78 Lobsang Group od pd.-zach.

Rys.79 Great Baltoro Cathedral od zachodu

Rys.80 Great Baltoro Cathedral - zachodnia flanka

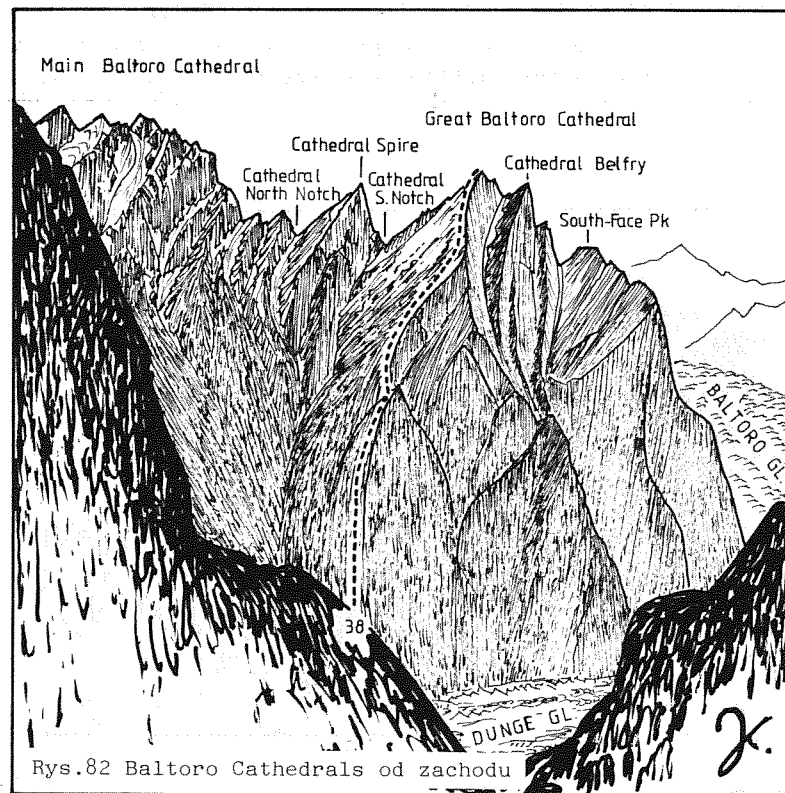
Rys.81 Cathedral Belfry - pd.-zach. ściana

DROGA 38. Z Dunge Gl. lewym żebrem zachodniej flanki aż na Main Peak ("Italian Route")(rys.72,74,78-80,82,83). Skrajnie trudno w skale i lodzie (V+).

W dolnej części na długości około 800 metrów wspinaczka w skale. Następny odcinek to trudny kombinowany teren. Dalej dwa wyciągi przewieszonych skał, ponad którymi niebezpiecznym, słabo związanym śniegiem i prawie pionowym lodem popod szczytowe partie baszty i dalej na jej główny wierzchołek.

4 obozy pośrednie.

1.przejsięcie: 10.VII.1975 G.Lafranchi, G.Lafranconi, B.Laritti, A.Valsecchi (Eksp.75/3).

Rys.82 Baltoro Cathedrals od zachodu

Na flankach Great Baltoro Cathedral jest bardzo dużo miejsc na nowe trudne i interesujące drogi. Najciekawszym problemem jest niewątpliwie środek południowej ściany.

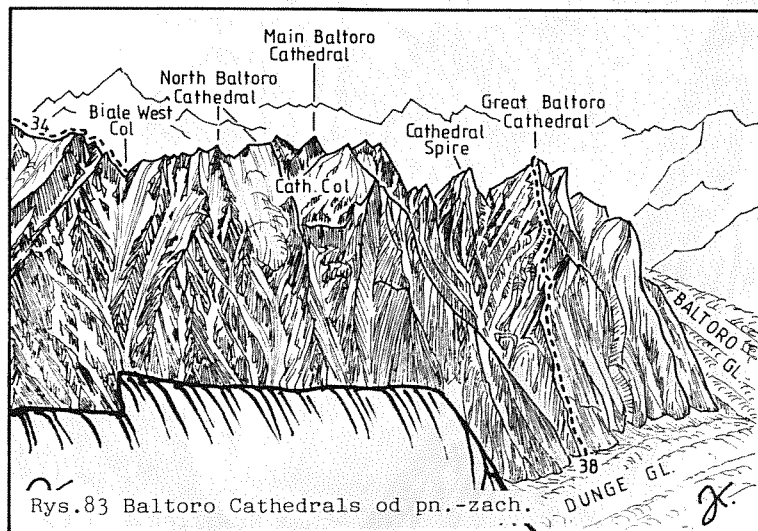
BIALE EAST COL ca 5450 (rys.73,74)

Niezbyt głęboka przełęcz w pd.-wsch. grani Biale, która odcina masyw tego szczytu od znacznie niższych Lobsang Spires, wznoszących się w tej grani.

Wejścia na przełęcz nie są znane.

LOBSANG SPIRES (rys.3,70,72-74,78,79,84-91)

Lobsang (Lopsang) Spires to grupa niezbyt wysokich, niemniej fantastycznych turni skalnych w grani, pomiędzy Biale Gl. na zachodzie i Mustagh Gl. na wschodzie. Nazwa pochodzi od Lobsang Brangsa, miejsca postojowego na starym szlaku karawanowym przez East Mustagh Pass, które znajduje się przy Mustagh Gl. na pn.-wsch. od grupy.

Rys.83 Baltoro Cathedrals od pn.-zach.

Najwyższą turnią całej grupy jest centralnie usytuowana Great Lobsang Spire. Mimo że dwa wierzchołki grupy zostały już zdobyte, cała grupa jest alpinistycznie bardzo słabo wyeksplorowana.

NORTH LOBSANG SPIRE 5547 (rys.73,74,84)

Niezbyt wysoki szczyt w północnej części grani Lobsang Spires.

1.wejście: 25.V.1983 G.Child, A.Parkin, A.Rouse, P.Thexton (Eksp.83/1).

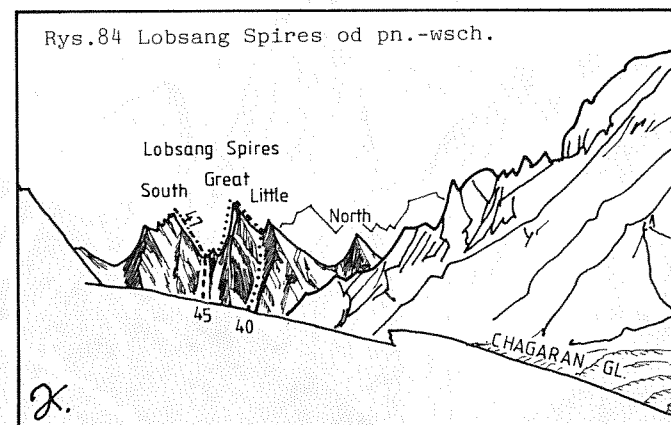
DROGA 39. Z Biale Gl. na North Lobsang Spire (rys.73,74).

Szczegóły nie są znane.

1.przejście: 25.V.1983 G.Child, A.Parkin, A.Rouse, P.Thexton (Eksp.83/1).

LITTLE LOBSANG SPIRE ca 6600 (rys.74,84,85,89,91)

Skalna turnia w północnej grani Great Lobsang Spire. Próby wejścia nie są znane.

Rys.84 Lobsang Spires od pn.-wsch.

SPIRES UPPER NOTCH ca 5500 (rys.74,85)

Przełęczka pomiędzy Little Lobsang Spire na północy i Great Lobsang Spire na południu.

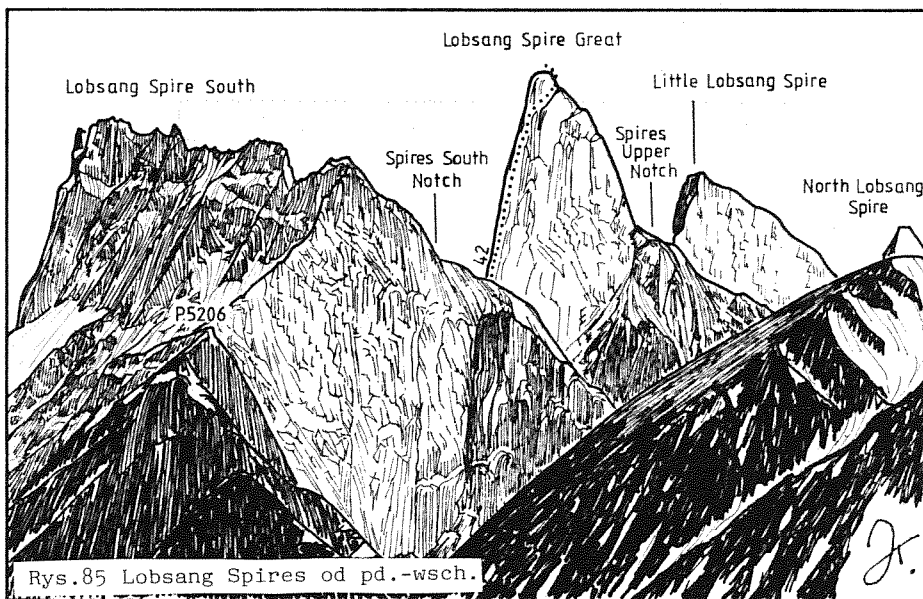
1.wejście(?): 1956 Brytyjczycy (Eksp.56/1).

DROGA 40. Z Mustagh Gl. na przełęczkę (rys.74,84). Szczegóły nie znane.

1.przejście(?): 1956 Brytyjczycy (Eksp.56/1).

GREAT LOBSANG SPIRE 5707 (rys.72-75,78,84-91)

Great Lobsang Spire (Lobsang Spire, Lobsang Spire West) 5707, oznaczana też topograficznym symbolem BL4, jest fantastyczną turnią skalną, dominującą nad całą grupą Lobsang Spires. Wierzchołek jest ze wszystkich stron trudno dostępny.

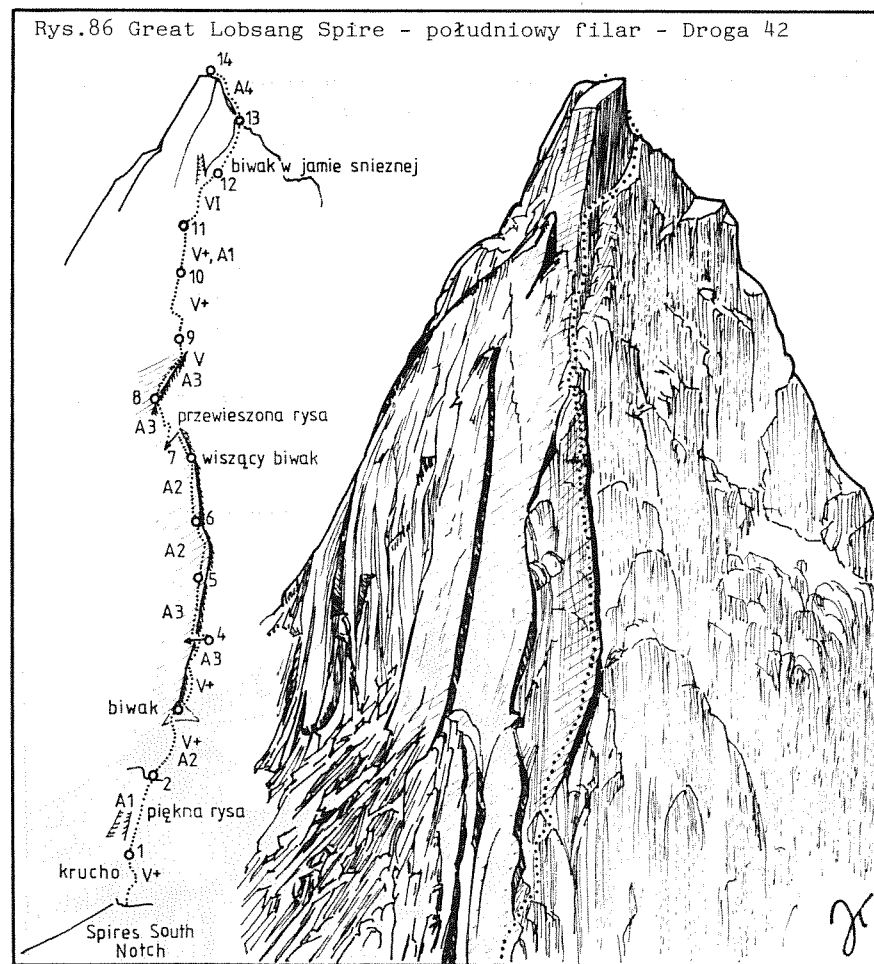

Rys.85 Lobsang Spires od pd.-wsch.

1.wejście(?): 1956 Brytyjczycy (Eksp.56/1). 2.w. 18.VI.1983 G.Child, D.Scott, P.Thexton (Eksp.83/1).

DROGA 41. Od Spires Upper Notch na wierzchołek Great Lobsang Spire (rys.74,84). Szczegóły nie znane.

1.przejście(?): 1956 Brytyjczycy (Eksp.56/1).

Rys.86 Great Lobsang Spire - południowy filar - Droga 42

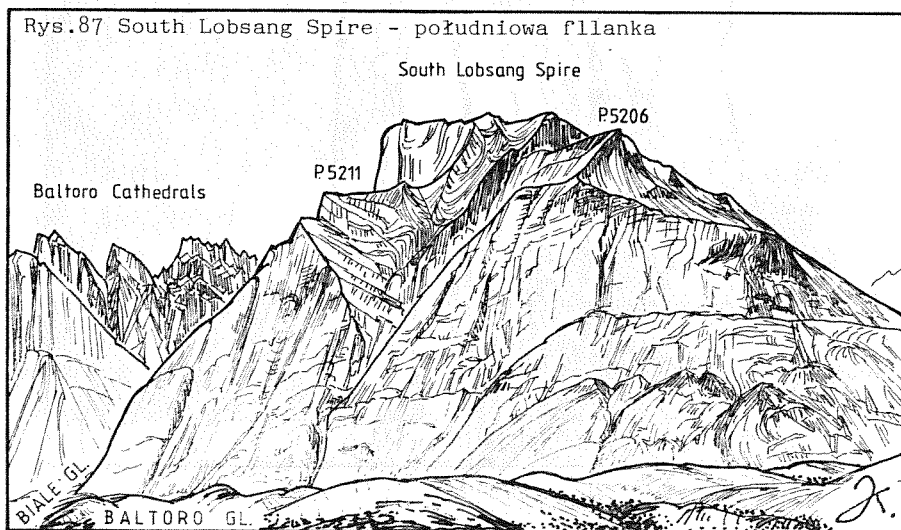
DROGA 42. Od Spires South Notch południowym filarem wprost na Great Lobsang Spire (rys.74,84-86,89,91). Skrajnie trudno, techniką hakową (VI/A3).

Spadający ku Spires South Notch pionowy, z litych skał zbudowany filar jest około 600 m wysoki. Niniejsza droga prowadzi jego kantonem. Szczegółowy jej przebieg przedstawia rys.86. Pierwsze przejście trwało 5 dni.

1.przejście: 18.VI.1983 G.Child, D.Scott, P.Thexton (Eksp.83/1).

DROGA 43. Z Białe Gl. środkową częścią południowej ściany i zachodnim żebrzem na G.L.S. (rys.74,89,91). Skrajnie trudno, odcinkami techniką hakową (VI/A1).

Z Białe Gl. biegnie droga w górę (razem z drogą 46) śnieżnym kuluarem, spadającym ze Spire South Notch, aż do wysokości około 4900 m. Następnie wznosi się ukośnie w lewo przez południową ścianę Great Lobsang Spire w kierunku środkowego odcinka grani zachodniego żebrza, którą osiąga tuż pod jej górnym spiętrzeniem. Dalej ostrzem grani (razem z drogą 44) w kierunku wierzchołka. Szczegółowy przebieg drogi w górnym odcinku przedstawia rys.86.

Próba przejścia: VI.1983 A.Parkin, A.Rouse (Eksp.83/1) do 5950, (ca 20 m pod granią). Przejście górnego odcinka: 1986 Ch.Booth, Ch.MacLean (Eksp.86/6) do 6680 - patrz droga 44.

DROGA 44. Z Białe Gl. lewym skrajem południowej ściany i zachodnim żebrzem (granią) na G.L.S. (rys.74,89-91). Skrajnie trudno, odcinkami techniką hakową (VI/A1).

W trudnej wspinaczce skalnej pokonuje droga około 1500 m deniwelacji. Szczegółowy jej przebieg przedstawia rys.90.

1.przejście (do około 30 m od wierzchołka): 1986 Ch.Booth, Ch.MacLean (Eksp.86/6) do 6680.

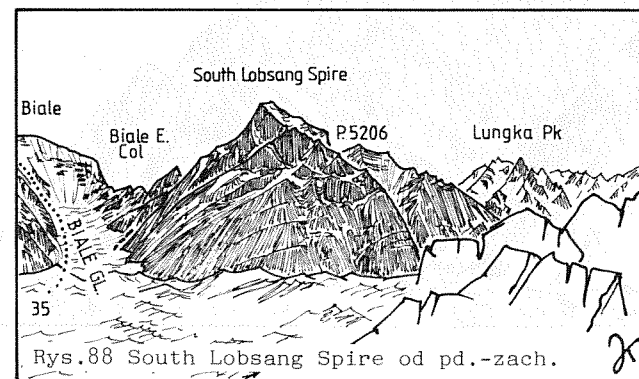
Możliwości nowych dróg: wschodnia flanka, pd.-zach. ściana szczytowej turni.

SPIRES SOUTH NOTCH ca 5100 (rys.74,75,78,84,85,89,91)

Głęboko wcięta przełęcz pomiędzy Great Lobsang Spire na północy i South Lobsang Spire na południu.

1.wejście (?): 1956 Brytyjczycy (Eksp.56/1). 2.w. V.1983 G.Child, A.Parkin, A.Rouse, P.Thexton (Eksp.86/1). 3.w. VI.1983 G.Child, D.Scott, P.Thexton (Eksp.86/1).

DROGA 45. Od wschodu z Mustagh Gl. na przełęcz (rys.74,84). Szczegóły nie znane.

1.przejście (?): 1956 Brytyjczycy (Eksp.56/1).

DROGA 46. Z Białe Gl. zachodnim kuluarem wprost na przełęcz (rys. 72-74,78,89,91). Trudno po śniegu.

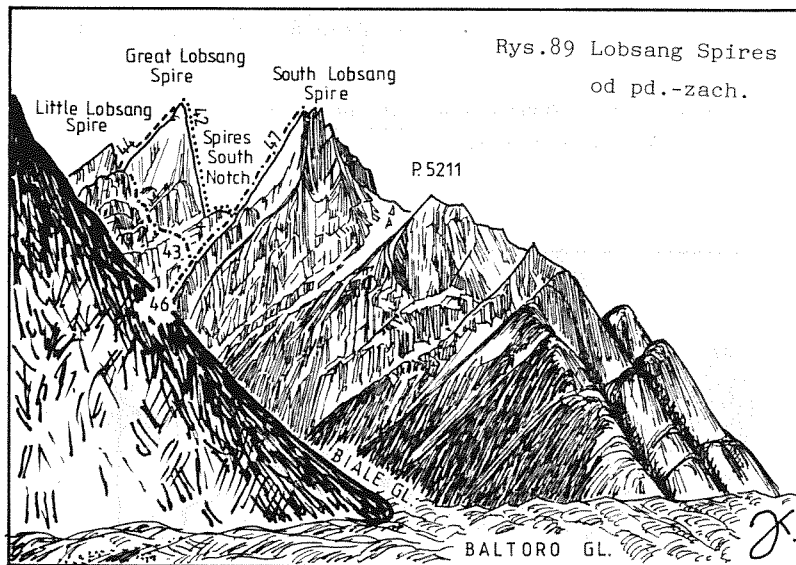
Droga prowadzi około 900 metrowym śnieżnym kuluarem wprost na siodło przełęcz.

1.przejście: V.1983 G.Child, A.Parkin, A.Rouse, P.Thexton (Eksp.83/1). 2.p. VI.1983 G.Child, D.Scott, P.Thexton (Eksp.83/1).

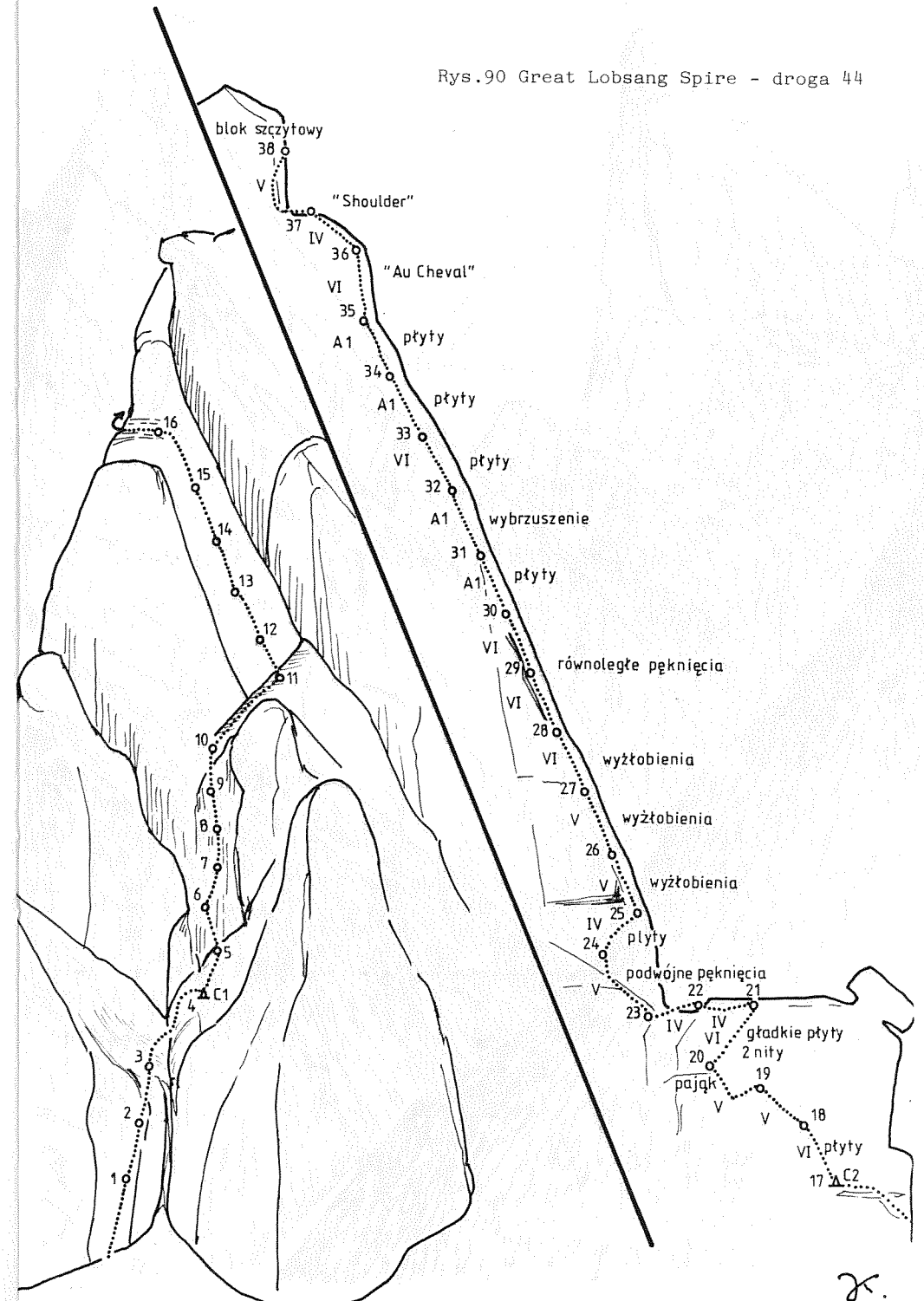
SOUTH LOBSANG SPIRE 5594 (rys.72-75,78,79,85-89,91)

Skalny szczyt, stanowiący południowe zakończenie grani Lobsang Spires, którego szeroka flanka południowa wznosi się bezpośrednio ponad Baltoro Gl. Oznaczany jest też topograficznym symbolem BL5 i kotą 5607.

Od Great Lobsang Spire na północy oddziela go Spires South Notch. Na wschód i na pd.-zach schodzą ze szczytu dwa wybitne skalne

Rys.90 Great Lobsang Spire - droga 44

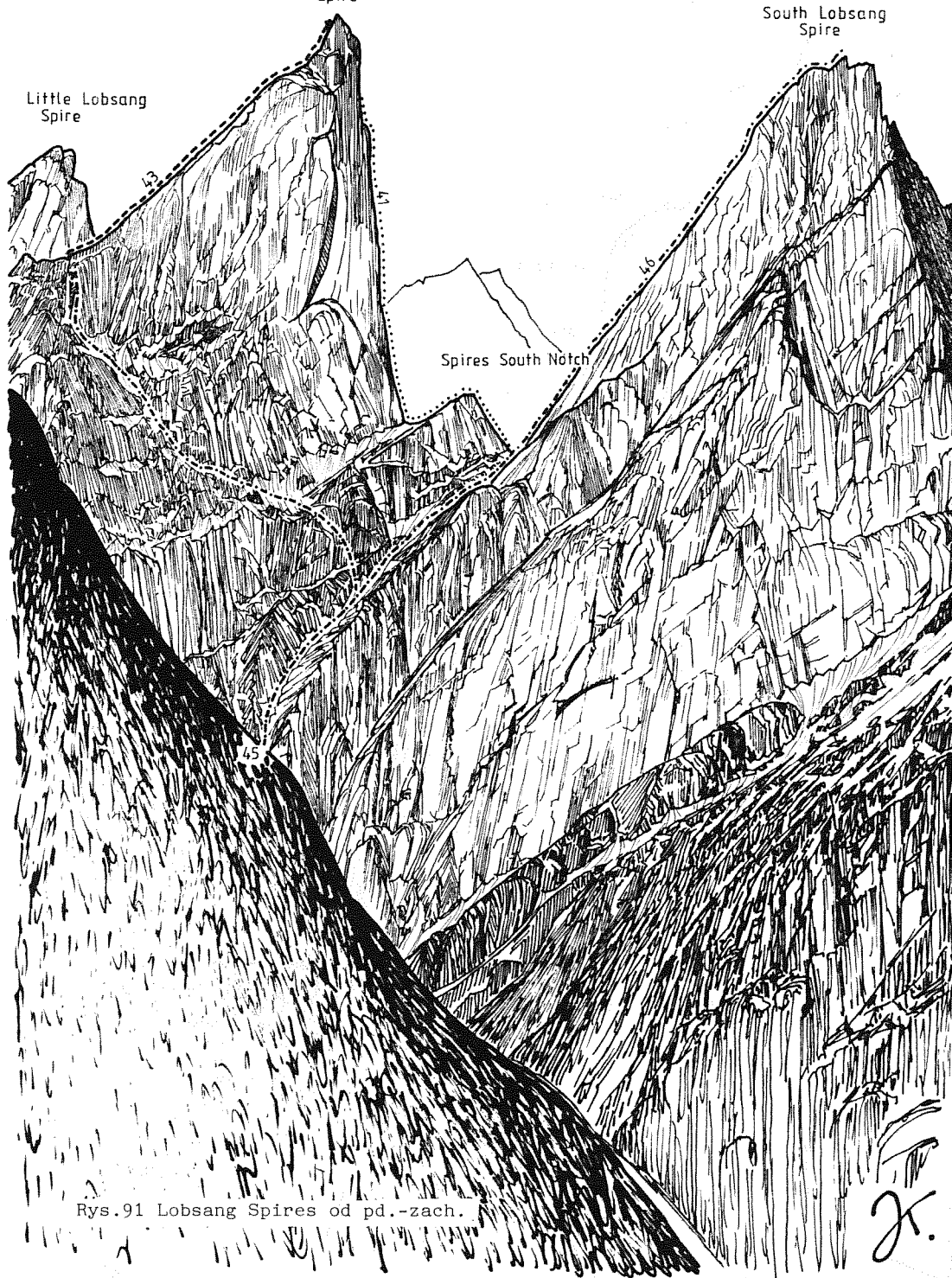

Great Lobsang
Spire

South Lobsang
Spire

Little Lobsang
Spire

Spires South Notch

Rys.91 Lobsang Spires od pd.-zach.

zebra z kazalnicami: P.5206 i P.5211.

Szczyt jest ze wszystkich stron trudno dostępny.

1.wejście(?): 1956 Brytyjczycy (Eksp.56/1).

DROGA 57. Od Spires South Notch wprost na South Lobsang Spire
(rys.74,78,84,89,91). Trudno, szczegóły nie znane.

1.przejście(?): 1956 Brytyjczycy (Eksp.56/1). 2.p.: V.1983 G. Child, A.Parkins, A.Rouse, P.Thexton (Eksp.83/1), do szczytowej grani - ca 5570.

Na flankach szczytu nieograniczone możliwości poprowadzenia nowych interesujących dróg.

KARFOGANG SADDLE ca 5650 (rys.72)

Przełęcz w Głównej Grani Baltoro Mustagh ponad najwyższym piętrzem Mustagh Gl., pomiędzy Triangle na południu i Karfogang West na północy.

1.wejście: VI.1929 Włosi (Eksp.29/1).

DROGA 58. Z Mustagh Gl. wprost na przełęcz (rys.72). Prawdopodobnie łatwo po firnie, szczegóły nie znane.

1.przejście: VI.1929 Włosi (Eksp.29/1).

KARFOGANG WEST 6050 (rys.72)

Dwuwierzchołkowy szczyt pomiędzy najwyższymi piętrami lodowców Mustagh Gl. na pd.-wsch. i Sarpo Lago Gl. na pn.-zach. Wierzchołek główny znajduje się w krótkiej, bocznej grani, wysuniętej ku Sarpo Lago Gl. Posiada on dwie kulminacje o tej samej wysokości, które oznaczane są topograficznym symbolem BL7 i BL7'. Wierzchołek wschodni (6000) wznosi się w Głównej Grani Baltoro Mustagh - oznaczany jest on symbolem BL8.

Próby wejść na szczyt nie są znane.

KARFOGANG 5931 (rys.72)

Mało wybitny firnowy szczyt w Głównej Grani Baltoro Mustagh, bezpośrednio na zachód od East Mustagh Pass.

Karfogang (też Karphogang, Kapho Gang, Karpogang), co w jęz. Białti oznacza "Biały Lodowiec", nazywany był wcześniej też Snow Cap, oznaczany jest też topograficznym symbolem BL9.

1.wejście: 7.VI.1929 U.Balestreri, V.Ponti (Eksp.29/1). 2.w. 19.VI.1975 Y.Chouinard, J.Malta, G.Lowe, D.Tompkins (Eksp.75/4). 3.w. 27.V.1983 B.Acres, J.Afanassieff, R.Baxter-Jones, D.Scott, M.Stamos, S.Sustand (Eksp.83/1). 4.w. 16.VI.1985 Japończycy (Eksp.85/1).

DROGA 49. Z East Mustagh Pass wschodnią granią na szczyt (rys. 72). Łatwo po firnie, 4 godz.

1.przejsięcie: 7.VI.1929 U.Balestreri, V.Ponti (Eksp.29/1). 2.p. 19.VI.1975 Y.Chouinard, G.Lowe, J.Malta, D.Tompkins (Eksp.75/4). 3.p. 27.V.1983 B.Acres, J.Afanassieff, R.Baxter-Jones, D.Scott, M.Stamos, S.Sustand (Eksp.83/1). 4.p. 16.VI.1985 Japończycy (Eksp.85/1).

Możliwość poprowadzenia nowych dróg: południowa i północna flanką, zachodnia grani.

EAST MUSTAGH PASS 5422 (rys.2,3,72,73)

East Mustagh (Mus-tagh, Muztagh) Pass nazywany też po prostu Mustagh Pass (Mustaghpas, Mustagh Pir) lub Old Mustagh Pass jest głęboką przełęczą w Głównej Grani Baltoro Mustagh, pomiędzy Mustagh Gl. na południu i Karfogang Gl. na północy. Mustagh Pass znaczy Przełęcz Śnieżnych (Lodowcowych) Gór, natomiast dodany w nazwie przymiotnik East lub Old ma odróżnić ją od innej przełęczy o tej samej nazwie - West (lub New) Mustagh Pass - opisanej w zeszycie 1 niniejszego przewodnika. Przełęcz oznaczana jest też topograficznym symbolem BL10. Wysokość przełęczy była wcześniej oceniana na 5800 lub 5645 m.

Przez przełęcz prowadził stary szlak karawanowy, łączący rejony po południowej stronie Karakorum ze znajdującym się na północy Turkiestanem. Prawdopodobnie w związku z cofaniem się lodowca Mustagh Gl. zmieniło się niekorzystnie jego ukształtowanie, tak że

gdzieś w pierwszej połowie XIX wieku szlak ten został stopniowo zaniechany i zaczęto chodzić przez West (New) Mustagh Pass. Na trasie karawanowej urządzone były niegdyś punkty postojowe, których ruiny zachowane zostały częściowo do dzisiaj (n.p. Lob-sang Brangsa na Mustagh Gl. czy Moni Brangsa przy Sarpo Laggo Gl.).

Wersja, jakoby w 1760 r. przełęcz była przekoczona przez portugalskiego Jezuity D'Espinha, jest mało prawdopodobna.

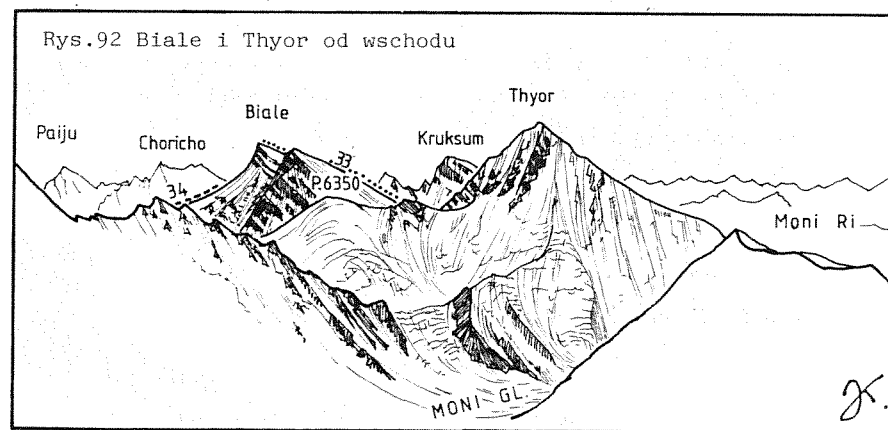
1.wejście (eksploracyjne): IX.1887 F.Younghusband z tragarzami (Eksp.887/1). 2.w. 29.IX.1903 C.F.Ferber, E.Honigmann (Eksp.03/1). 3.w. 23.V.1929 U.Balestreri, G.Chiardola (Eksp.29/1). W trakcie tej samej wyprawy kolejne następne wejścia. Później dalsze wejścia.

DROGA 50. Z Sarpo Laggo Gl. przez Karfogang Gl. na przełęcz (rys.3,72). Po firnie, stary szlak karawanowy.

Droga znana od dawna.

1.przejsięcie (eksploracyjne): IX.1887 F.Younghusband z tragarzami (Eksp.887/1). 2.p. 9.VI.1929 U.Balestreri, L.Bron, L.di Caporiacco, G.Chiardola, A.Desio z 47 tragarzami (Eksp.29/1), w zejściu. 3.p. VI.1929 L.di Caporiacco, G.Chiardola z 14 tragarzami (Eksp.29/1). Później dalsze przejścia.

DROGA 51. Z Baltoro Gl. przez Mustagh Gl. aż na przełęcz (rys. 3,72,74,103). Po lodowcu i po firnie, stary szlak karawanowy.

Ten stary szlak karawanowy został zaniechany w pierwszej połowie XIX wieku na skutek zmian uformowania w dolnej części lodowca Mustagh Gl., spowodowanego jego cofaniem się. Zmiany te posunięte zostały tak daleko, że obecnie droga ta jest odcinkami trudna i skomplikowana.

Droga znana od dawna.

1.przejsięcie(eksploracyjne): IX.1887 F.Younghusband z tragarzami (Eksp.887/1), w zejściu. 2.p. 29.IX.1903 C.F.Ferber, E.Honigmann i 1 przewodnik Balti (Eksp.03/1). 3.p. 23.V.1929 U.Bales-treri, G.Chirdola (Eksp.29/1). Później dalsze przejścia.

Trawersowania przełęczy: 1887 F.Younghusband (Eksp.887/1) z północy na południe. 1929 Włosi (Eksp.29/1) z południa na północ.

LOBSANG GROUP (rys.3,72-74,92,93,103,107)

Podgrupa Lobsang Group obejmuje szczyty w Głównej Grani Baltoro Mustagh, pomiędzy East Mustagh Pass i West Col z bocznymi graniami ze szczytem Lobsang na południu i Moni West Peaks na północy. Najwyższym szczytem tej Grupy jest Thyor 6735. Jedynym dotychczas zdobytym tutaj szczytem jest Lobsang. Żadne inne próby eksploracji nie są znane.

SHARP PEAK 6085 (rys.72,73)

Szczyt w środkowej części Głównej Grani Western Baltoro Mustagh, bezpośrednio na wschód od East Mustagh Pass. Obecną nazwę nadał mu Włosi w 1929 w języku włoskim "Cima Aguzza", czyli "Ostry Szczyt". Wcześniej nazywany był też Mustagh Tower. Obecnie oznaczany jest również topograficznym symbolem BL11.

W jego zachodniej grani wznoszą się skalne zęby nazwane Seven Pagodas. Od szczytu odchodzi na pd.-wsch. boczna grań ze szczytem Lobsang, która oddziela górny bieg lodowca Mustagh Gl. od Chagaran Gl. W południową flankę masywu wcina się krótki boczny lodowiec nazwany w 1903 r. Mustagh Tower Gl.

Próby wejścia na szczyt nie są znane.

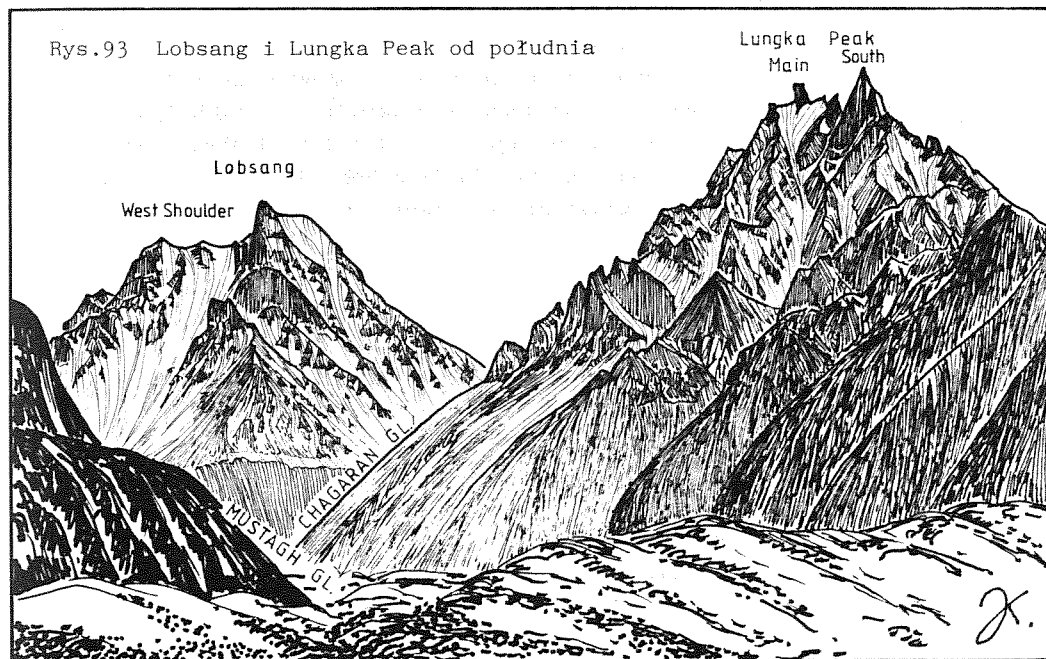
LOBSANG COL ca 5500 (rys.74)

Przełęcz pomiędzy Sharp Peak i Lobsang. Wejścia na nią nie są znane.

LOBSANG 6225 (rys.3,72-74,93,103)

Wybitny, chociaż niezbyt wysoki szczyt w bocznej grani, odchodzącej od Sharp Peak na pd.-wsch. i oddzielającej górną część Mustagh Gl. od Chagaran Gl.

Nazwa szczytu - Lobsang (Lopsang, Lobsang Peak), co znaczy w języku Balti "szeroki", "otwarty", pochodzi od nazwy miejsca biwakowego przy Mustagh Gl., na trasie ku East Mustagh Pass. Szczyt nazywany był też Black Tooth, a obecnie oznaczany jest również topograficznym symbolem BL12. Oznaczany był też kotą 6224. Jego lodowe flanki tną liczne wybitne skaliste żebra. W grani

biegnącej ku Lobsang Col można wyróżnić West Shoulder (Zachodnie Ramie), które dwoma progami; ca 6000 i 5708(5700) spada ku przełęczy. W pd.-zach. flankę masywu, od strony Mustagh Gl. wcinają się dwa krótkie boczne lodowce, nazwane w 1903 r. Black Tooth Gl. (pd.-wsch.) i Snake Gl. (pn.-zach.)

1.wejście: 18.VI.1975 M.Covington, D.Hennek, D.Lauria (Eksp.75/4).

DROGA 52. Wejście na Lobsang. Szczegóły nie znane.

1.przejście: 18.VI.1975 M.Covington, D.Hennek, D.Lauria (Eksp. 75/4).

Na flankach góry bardzo dużo miejsca na poprowadzenie interesujących dróg.

THYOR PASS ca 5500 (rys.72)

Przełęcz w Głównej Grani Baltoro Mustagh, pomiędzy Sharp Peak i Thyor. Wejścia na nią nie są znane.

THYOR 6735 (rys.3,72,73,92,107)

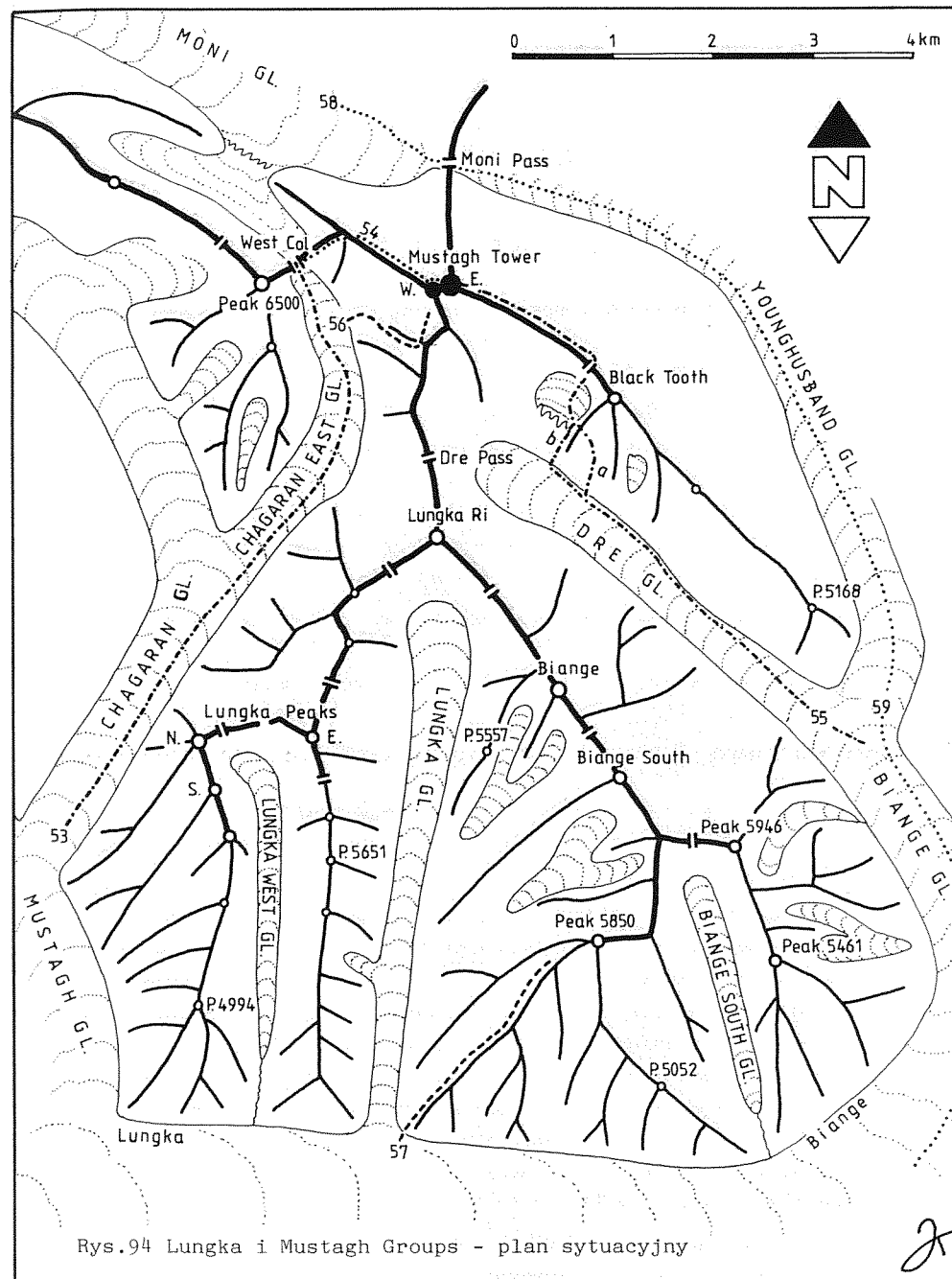
Wybitny szczyt w Głównej Grani Baltoro Mustagh, pomiędzy Moni Gl. na północy i Chagaran Gl. na południu. Nazywany jest też Pyramid (Pyramid Peak) lub oznaczany topograficznym symbolem BL13. Na pn.-zach., ku Sarpo Laggo Gl. odchodzi od niego boczna grań z Moni West Peaks, która oddziela Moni Gl. od Karfogang Gl. Próby wejścia na szczyt nie są znane.

MONI WEST PEAKS 6170 (rys.72,107)

Grupa mało wybitnych firnowych szczytów ponad Sarpo Laggo Gl., wznoszących się w bocznej grani pomiędzy Moni Gl. i Karfogang Gl. Jakikolwiek rekonesanse w tym rejonie nie są znane.

PEAK 6500 (rys.72,73,94,103)

Niezbyt wybitny firnowy szczyt w Głównej Grani Baltoro Mustagh, bezpośrednio na zachód od Mustagh Tower. Próby wejścia nie są znane.

Rys.94 Lungka i Mustagh Groups - plan sytuacyjny

WEST COL 6180 (rys.72,73,94,101-103)

Przełęcz w Głównej Grani Baltoro Mustagh, tuż na zachód od Mustagh Tower, pomiędzy Chagaran (East) Gl. na południu i Moni Gl. na północy.

1.wejście: 17.VI.1956 I.Mc Naught Davis, T.Patey (Eksp.56/1).
W trakcie tej samej ekspedycji liczne kolejne wejścia.

DROGA 53. Z Mustagh Gl. przez Chagaran Gl. aż na przełęcz (rys. 72,73,94,101-103). Trudno, w przeważającej części po firnie.

Z Mustagh Gl. biegnie droga cały czas lodowcem Chagaran Gl., w górnej części jego wschodnią odnogą (Chagaran East Gl.), aż do firnowego kotła u stóp ściany przełęcz. Ściana ta, o wysokości 360 m jest firnowa (ca 40° stroma) i zamknięta od góry 25 metrowym przewieszonym progiem skalnym. Próg ten przecina pionowy komin, przez który wprost (IV) na szerokie siodło przełęcz.

1.przejście: 17.VI.1956 I.Mc Naught Davis, T.Patey (Eksp.56/1).
W trakcie tej samej ekspedycji liczne kolejne wejścia.

Wejścia na przełęcz od strony Moni Gl. nie są znane.

MUSTAGH TOWER 7284 (rys.2,3,72,73,94-104,119)

Fantastyczny szczyt, przypominający swoim profilem zupełnie niedostępną basztę, wznoszący się w centralnej części Western Baltoro Mustagh.

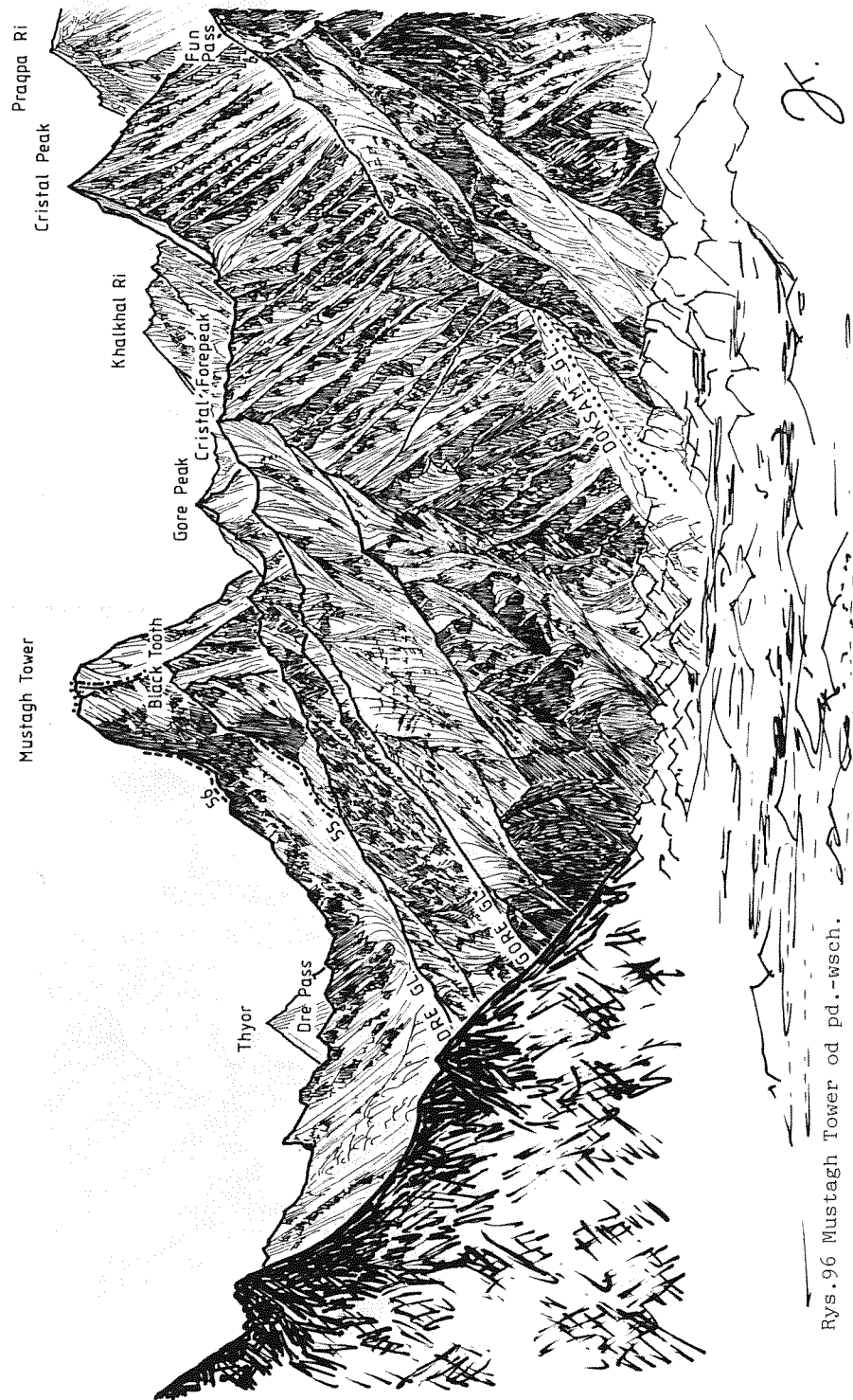
Mustagh (Muztagh) znaczy w językach Turkiestanu - Lodowa Góra (mus=lod, tagh=góra). Nazwa Mustagh Tower nadana została w 1892 roku przez M.Conwaya. Pozornie, jak czasem próbowano dowodzić, jest to nazwa nielogiczna. Wieża Lodowego Szczytu - gdyby chcieć to wprost przetłumaczyć - natomiast szczyt charakteryzują przede wszystkim urwiste skalne ściany. Wydaje się, jednak, że zamiarem autora nazwy było zaznaczenie niezwykle wybitnej sylwetki góry (Tower) w tych lodowcowych górach, które przez miejscowych nazywane były po prostu Mustagh. Szczyt oznaczany jest też topograficznym symbolem BL22.

Mustagh Tower wznosi się w Głównej Grani Baltoro Mustagh i jest

Rys.95 Mustagh Tower - pn.-wsch. flanka

Mustagh Tower

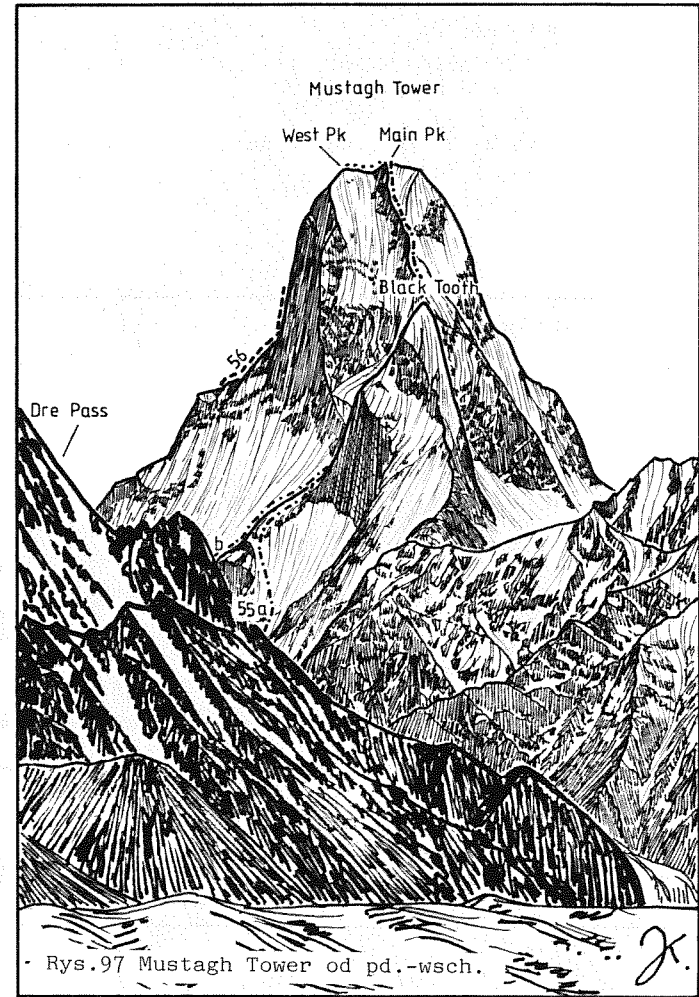

Rys.96 Mustagh Tower od pd.-wsch.

zwornikiem dla dwóch bocznych grani. Grań pd.-wsch. z turnią Black Tooth rozdziela górne odnogi lodowca Biange Gl.: Young-husband Gl. od Dre Gl. Natomiast grań południowa rozgałęzia się licznymi bocznymi graniami i żebrami, które schodzą w kierunku Baltoro Gl.

Sam szczyt góry posiada dwa, oddalone od siebie o około 350 m,

Rys.97 Mustagh Tower od pd.-wsch.

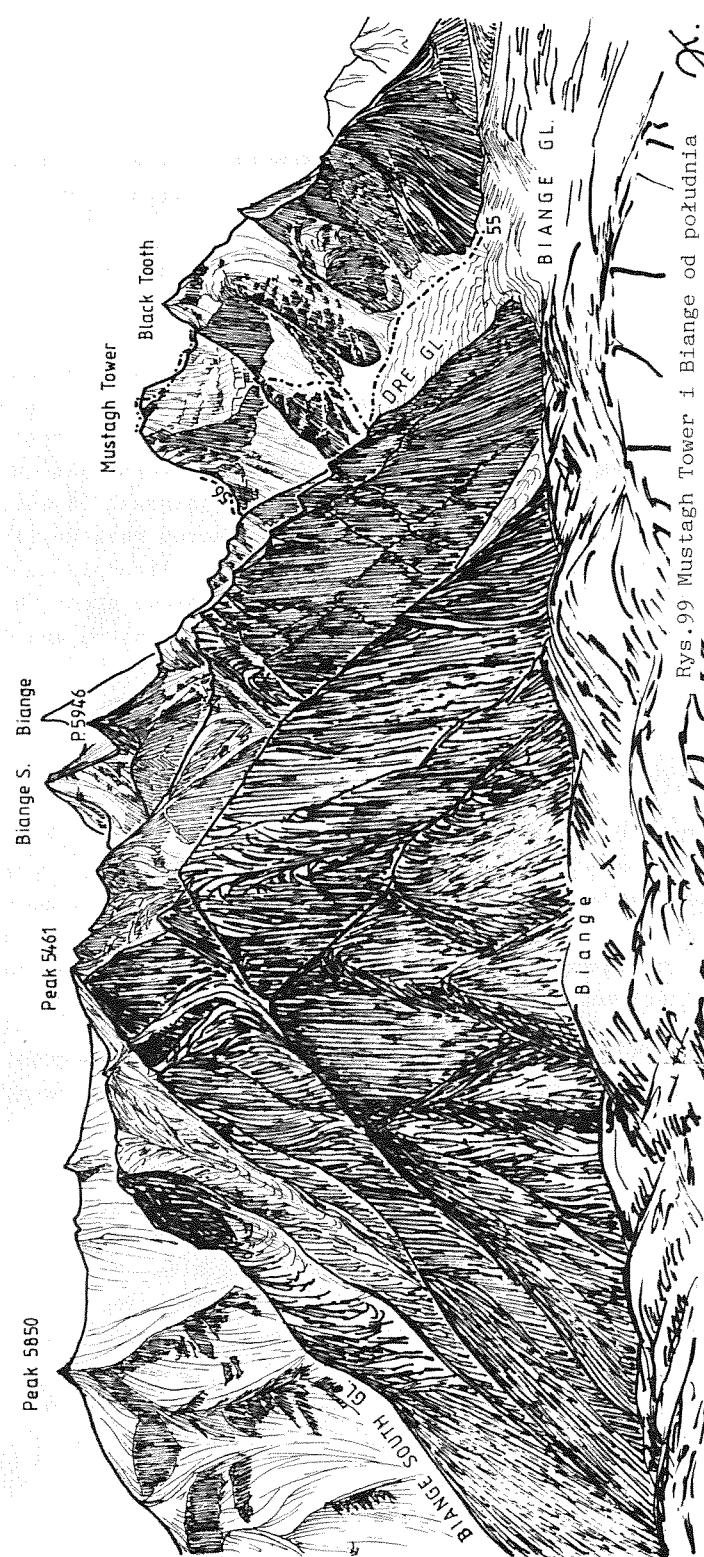
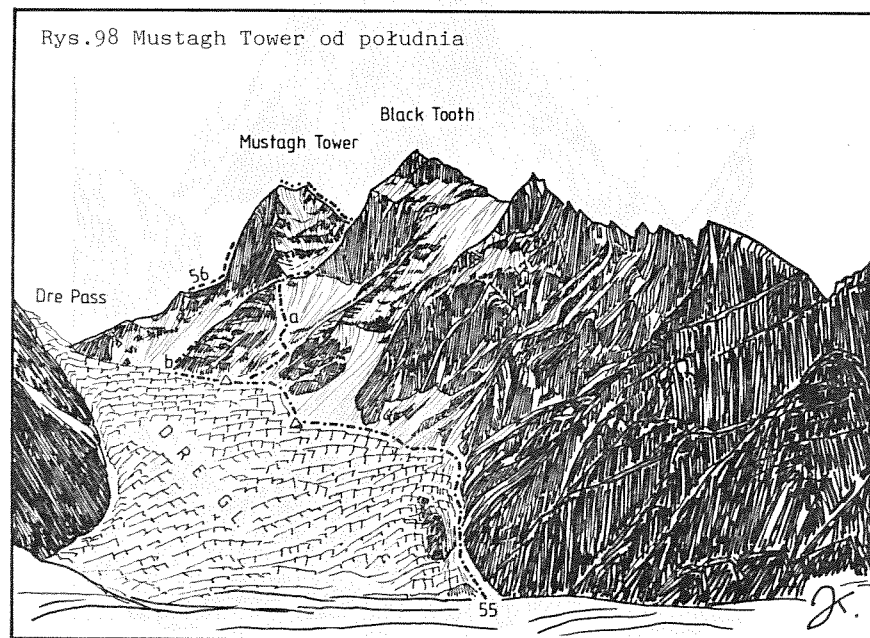
niezwykle ostre wierzchołki, połączone bardzo ostrą granią. Wyższym z tych wierzchołków jest wschodni Main Peak (BL22) 7284 (7273). Wierzchołek zachodni - West Peak (BL22') ma wysokość 7279(7250), wcięcie w grani pomiędzy obydwoma wierzchołkami - około 7250.

Wejścia na Mustagh Tower:

MAIN PEAK 7284: 1.wejście: 7.VII.1956 J.Hartog, T.Patey (Eksp. 56/1). 2.w. 12.VII.1956 A.Contamine, P.Keller, G.Magnone, P.Paragot (Eksp.56/2). 3.w. 29.VII.1984 T.Brindle, M.Duff (Eksp.84/4). 4.w. 30.VII.1984 S.Allen, J.Tinker (Eksp.84/4).

WEST PEAK 7279: 1.wejście: 6.VII.1965 J.Brown, I.Mc Naught Davis (Eksp.56/1). 2.w. 7.VII.1956 J.Hartog, T.Patey (Eksp.56/1). 3.w. 29.VII.1984 T.Brindle, M.Duff (Eksp.84/4). 4.w. 30.VII.1984 S.Allen, J.Tinker (Eksp.84/4).

Pn.-zach. Grań (rys.94,95,101,102 spada z West Peak ku West Col. Jest ona bardzo stroma. Przy długości około 1,5 km ma 1100 m deniwelacji.

Rys.99 Mustagh Tower i Biange od południa

DROGA 54. Z West Col pn.-zach. granią na szczyt (First Ascent Route)(rys.94,95,101,102). Nadzwyczaj trudno w skale i lodzie (V).

Z West Col stromą i trudną granią w skale i lodzie do obozu na wys.6420. Dalej początkowo kombinowanym terenem, a następnie firnowym skłonem, w górze coraz bardziej stromym aż do podstawy skalnego spiętrzenia grani (First rock wall). (Spiętrzenie to próbowano pokonać wprost z pomocą haków). Droga omija je z prawej strony. Po wtrawersowaniu w pd.-zach. flankę droga osiąga 70 metrowy kuluar, ponad którym wiszą lodowe seraki. Wyprowadza on na szerokie zbocze lodowe, które po dalszych 60 metrach doprowadza do podstawy skalnych partii (Second rock wall). Po następnych dwóch wyciągach (III) dochodzi do łagodnie nachylonego śnieżnego zbocza, które kończy się 30 metrową stromą ścianą, wyprowadzającą na West Peak. Następnie bardzo ostrą granią, z 3 metrowym skalnym progiem na Main Peak.

1.przejsie: 6.VII.1965 J.Brown, I.Mc Naught Davis (Eksp.56/1) do West Peak. 2.p. 7.VII.1956 J.Hartog, T.Patey (Eksp.56/1). 3.p. 29.VII.1984 T.Brindle, M.Duff (Eksp.84/4). 4.p. 30.VII.1984 S.Allen, J.Tinker (Eksp.84/4).

Szeroka Pn.-wsch. Flanka (rys.94,95) składa się z północnej ściany, wznoszącej się nad najwyższym piętnem Moni Gl., północnego filara spadającego ku Moni Pass i pn.-wsch. ściany ponad górną częścią Youngusband Gl. Ściany flanki osiągnęły wysokość 1700-2000 m. Stanowią je lodowe zerwy, miejscami poprzecinane skalnymi ścianami.

DROGA 55. Z Dre Gl. południową flanką i pd.-wsch. granią (French Route)(rys.72,94-102). Nadzwyczaj trudno w skale i lodzie.

Podejsie pod ścianę wymaga pokonania trudnego, 900 metrowego lodospadu Dre Gl. Droga prowadzi wzdłuż wschodniego brzegu lodowca aż do podstawy skalnego żebra, spadającego z Black Tooth w pd.-wsch. grani Mustagh Tower. Dalej albo (a): mixtową a wyżej lodową ścianą po prawej stronie żebra w górę, aż na jego grzbiet na wys. 6000 m. Albo (b): z lewej strony żebra w górę (bardzo trudno, zagrożenie lawinami) aż na grzbiet żebra na wys. 6000 m. Wyżej znajduje się kluczowy odcinek drogi - "Grande

Rys.100 Mustagh Tower od południa

Barriere" - pionowa skalna ściana nakryta 200 metrową barierą seraków, wiszącego w ścianie lodowczyka, która zapiera na całej szerokości dalszą drogę. Droga pokonuje tę zaporę na jej prawym skraju i odstrasającym stromym, wąskim lodowym kuluarem wyprowadza na w/w lodowczyk (obóz-6300). Aby osiągnąć ostrze grani trzeba pokonać trudną szczelinę brzeżną, nad nią bardzo stromą lodową ścianę, a następnie przez zalodzone płyty (techniką hakową) na wcięcie w pd.-wsch. grani. Początek grani stanowią 3 pionowe turnie, za którymi dalej wzdłuż grani, w głębokim śniegu aż na niewiarygodnie ostry wierzchołek góry.

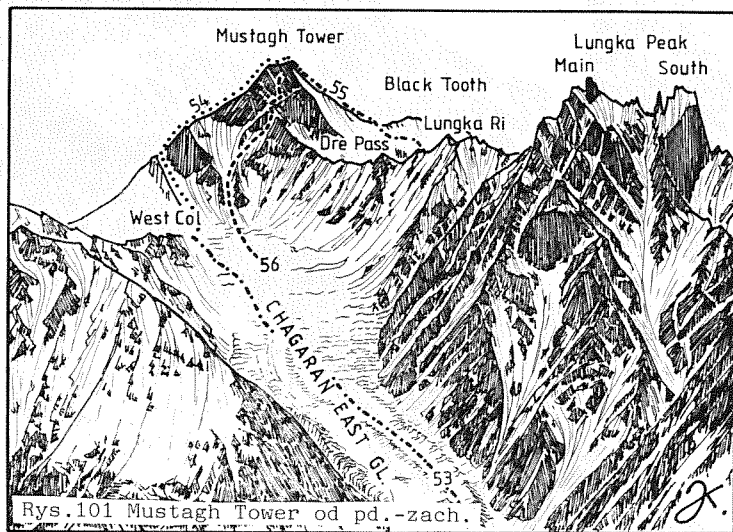
Obozy: 5100, 5400, 6000, 6300.

1. przejsie: 12.VII.1956 A.Contamine, P.Keller, G.Magnone, P. Paragot (Eksp.56/2). Dalsze Ekspedycje bez sukcesu: 83/2.

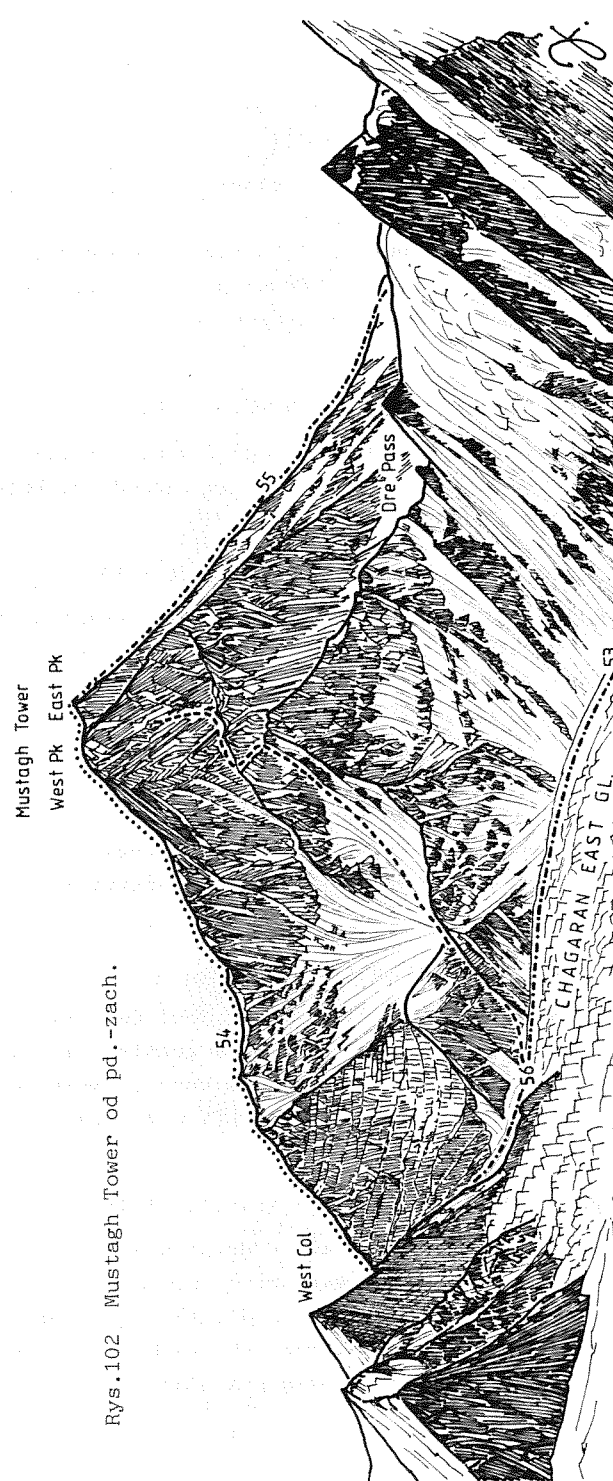
DROGA 56. Z Chagaran Gl. pd.-zach. ścianą (Japanese Attempt)(rys. 94,96-102). Bardzo trudno w skale i lodzie.

Po pokonaniu dolnej, lodowej części ściany osiąga droga południową grań, która wkrótce wrasta w pd.-zach. ścianę. Ścianą tą w górę w kruchej skale i mixtowym terenie do wys. około 7000 m. Obozy: 4350, 6150, 6650.

Próba przejścia: 14.VI.1976 Japończycy (Eksp.76/3) do 7000 m.

Rys.101 Mustagh Tower od pd.-zach.

Rys.102 Mustagh Tower od pd.-zach.

BLACK TOOTH 6719 (rys.72,94-101)

Black Tooth (Czarny Ząb) jest skalistą turnią w pd.-wsch. grani Mustagh Tower, pomiędzy Younghusband Gl. i Dre Gl. Wcześniej nazywany był też "Punta Bassa del Mustagh". Oznaczany jest również topograficznym symbolem BL23. Przez pd.-zach. flankę szczytu przechodzi droga 55 na Mustagh Tower. Wejścia na szczyt nie są znane.

DRE PASS ca 5800 (rys.72,94,96-98,101,102)

Przełęcz w południowej grani Mustagh Tower, pomiędzy lodowcem Dre Gl. na pd.-wsch. i Chagaran Gl. na zachodzie. Wejścia na przełęcz nie są znane.

LUNGKA GROUP (rys.3,72,73,78,93,99,101,103-105)

Grupa interesujących szczytów w południowej grani Mustagh Tower, pomiędzy Chagaran Gl. i Mustagh Gl. na zachodzie oraz Biange Gl. na wschodzie. Nazwa Lungka (Lhungkha, Lungkha) pochodzi od nazwy miejsca biwakowego w okolicy spływu Mustagh Gl. z Baltoro Gl. Lungka w jęz. Balti znaczy "Ujście doliny, gdzie strumień rozlewa się po równinie". W Lungka Ri rozgałęzia się Grupa dwoma odnogami, schodzącymi ku Baltoro Gl. Pomiedzy te odnogi wcina się od południa Lungka Gl. Najwyższym szczytem całej Grupy jest Biange 6431. Żaden ze wznoszących się tutaj szczytów nie został do tej pory zdobyty.

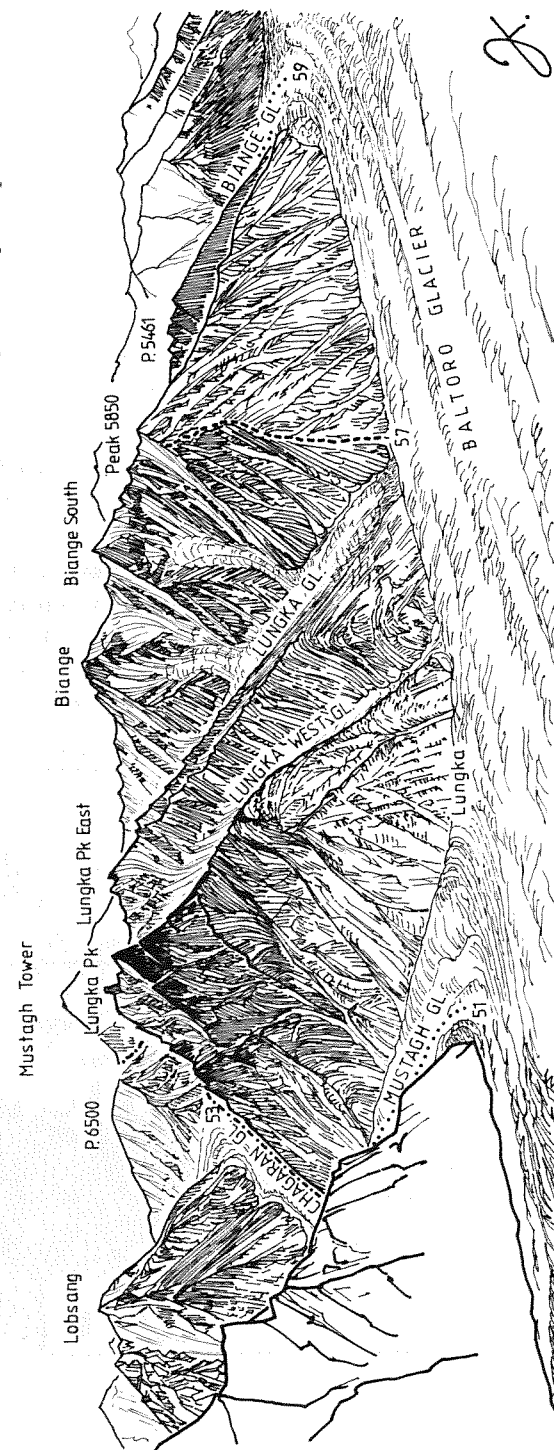
LUNGKA RI 6307 (rys.72,94,101)

Lungka (Lhungkha, Lungkha) Ri (Kangri) jest zwornikowym szczytem Lungka Group, w którym odgałęziają się granie: pd.-zach. (z Lungka Peaks) i pd.-wsch. (ze szczytami Biange), obejmujące Lungka Gl. Szczyt oznaczany jest też topograficznym symbolem BL19. Próby wejścia nie są znane.

LUNGKA PEAKS 6040, 6020 i 5859 (rys.72,73,88,93,94,101,103-105)

Lungka (Lhungkha, Lungkha) Peaks to grupa skalistych turni i zębów w pd.-zach. ramieniu Lungka Group, pomiędzy Mustagh Gl. z Chagaran Gl. na zachodzie i Lungka Gl. na wschodzie. Najwyższym szczytem całego masywu jest turnia pn.-zach. - Lungka Peak North Peak (BL17) 6040. Wschodni Lungka Peak East (BL18) ma 6020 a

Rys.103 Lungka Group od pd.-zach.

Lungka Peak South Peak (BL16) ma 5856. Od masywu Lungka Peaks odchodzą na południe ku Baltoro Gl. dwie równoległe granie z licznymi mniej wybitnymi turniami. Obejmują one z obydwu stron wąski, głęboko wcięty boczny lodowiec Lungka West Gl. Żadne próby wejść w masywie nie są znane.

BIANGE 6431 i BIANGE SOUTH 6271 (rys.3,70,72,78,94,99,103,105)

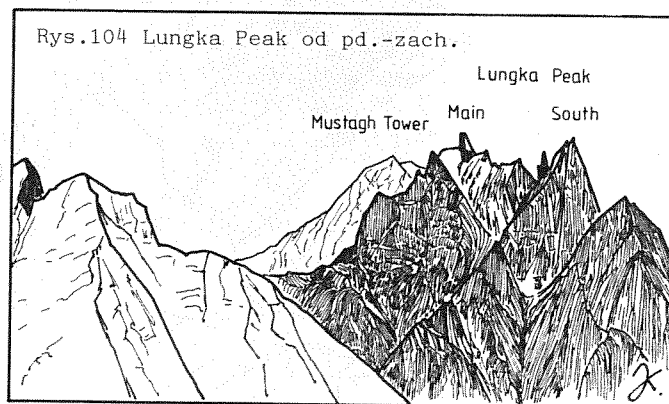
Szczyty w pd.-wsch. ramieniu Lungka Group, pomiędzy Biange Gl. z Dre Gl. na wschodzie i Lungka Gl. na zachodzie. Nazwa Biange (Bianga), co w języku Balti oznacza "piarg" lub "piasek", pochodzi od nazwy miejsca biwakowego, u stóp pd.-wsch. odgałęzień masywu.

Wznoszący się na północy główny szczyt masywu Biange (Biange Peak) 6431 (6427,6422) oznaczany jest też topograficznym symbolem BL20. Biange South (też Biange Peak) 6271 (6291) oznaczany jest BL21. W południowych odgałęzieniach Biange South wznoszą się niewysokie szczyty Peak 5850 i Peak 5461.

Próby wejścia na szczyty Biange nie są znane.

PEAK 5946 i PEAK 5461 (rys.94,99)

Skaliste szczyty w pd.-wsch. grani Biange South, pomiędzy Biange

Gl. na wschodzie i Biange South Gl. na zachodzie. Peak 5946 oznaczony jest też kotą 5948.

Próby wejść na szczyty nie są znane.

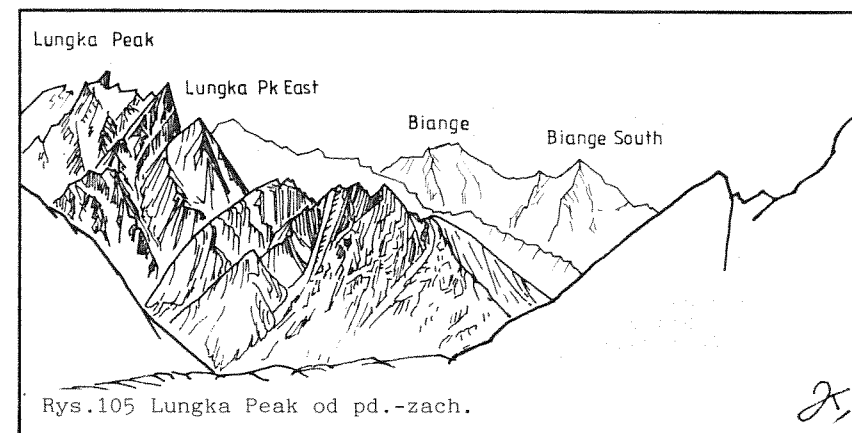
PEAK 5850 (rys.72,78,94,99)

Szczyt w pd.-zach. grani Biange South, pomiędzy Biange South Gl. i Lungka Gl., spadający licznymi skalistymi żebrami ku Baltoro Gl. Szczyt opisywany jest też kotą 5707 lub 5680.

Próba wejścia: VI.1975 D.Hennek, D.Lauria, G.Lowe (Eksp.75/4), do 5470.

DROGA 57. Z Baltoro Gl. pd.-zach. żebrzem ku Peak 5850 (rys.78,94). Szczegóły nie znane.

Próba przejścia: VI.1975 D.Hennek, D.Lauria, G.Lowe (Eksp.75/4) do 5470.

SPIS TREŚCI

Lobsang Group	3
Triangle	3
Kruksum East Pass	3
Biale Group	4
Biale	7
Biale West Col	7
Baltoro Cathedrals	9
North Baltoro Cathedral	9
Cathedral Col	9
Main Baltoro Cathedral	11
Cathedral Spire	11
Great Baltoro Cathedral	12
Biale East Col	22
Lobsang Spires	22
North Lobsang Spire	23
Little Lobsang Spire	23
Spires Upper Notch	24
Great Lobsang Spire	24
Spires South Notch	27
South Lobsang Spire	28
Karfogang Saddle	31
Karfogang West	31
Karfogang	32
East Mustagh Pass	32
Lobsang Group	34
Sharp Peak	34
Lobsang Col	35
Lobsang	35
Thyor Pass	36
Thyor	36
Moni West Peaks	36
Peak 6500	36
West Col	38
Mustagh Tower	38
Black Tooth	48
Dre Pass	48
Lungka Group	48
Lungka Ri	48
Lungka Peaks	48
Biange i Biange South	50
Peak 5946 i Peak 5461	50
Peak 5850	51